

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการสร้างภาพลักษณ์ร่างกายสตรีศึกษากรณี นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ศึกษาโดยใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณเชิงปริมาณเป็นหลักและเสริมด้วยเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายความรู้ที่ได้รับจากผลการวิจัยเชิงปริมาณ หลังจากเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกแล้วได้ผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสารและโทรทัศน์

ส่วนที่ 3 การตระหนักฐับรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน

ส่วนที่ 4 กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

ส่วนที่ 5 ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ส่วนที่ 6 ดัชนีมวลกาย และภาวะโภชนาการ

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การตระหนักฐับรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามมีความสัมพันธ์กับ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

สมมติฐานที่ 2 กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติมีความสัมพันธ์กับ

ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ส่วนที่ 7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

ส่วนที่ 1 น้ำ

ส่วนที่ 2 หวาน

ส่วนที่ 3 สวย

ส่วนที่ 4 ฟิต

ส่วนที่ 5 แจ่ม

ส่วนที่ 6 โอเคดี

ส่วนที่ 7 ต่าย

ส่วนที่ 8 โด

ส่วนที่ 9 ฝ่าย

ส่วนที่ 10 ต้อยน้อย

ส่วนที่ 11 ปุกก็

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16	1	0.5
17	5	2.5
18	39	19.5
19	56	28.0
20	62	31.0
21	29	14.5
22	7	3.5
23	1	0.5
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี ร้อยละ 31 รองลงมาคืออายุ 19 ปี ร้อยละ 28 อายุ 18 ร้อยละ 19.5 อายุ 21 ปี ร้อยละ 14.5 อายุ 22 ปี ร้อยละ 3.5 อายุ 17 ปี ร้อยละ 2.5 อายุ 16 ปี ร้อยละ 0.5 และ อายุ 23 ปี ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	35	17.5
วิทยาศาสตร์	21	10.5
อักษรศาสตร์	20	10.0
ครุศาสตร์	16	8.0
แพทยศาสตร์	13	6.5
รัฐศาสตร์	13	6.5
นิติศาสตร์	11	5.5
เภสัชศาสตร์	11	5.5
วิศวกรรมศาสตร์	10	5.0
นิเทศศาสตร์	9	4.5
สัตวแพทยศาสตร์	9	4.5
ทันตแพทยศาสตร์	8	4.0
เศรษฐศาสตร์	7	3.5
สถาปัตยกรรมศาสตร์	6	3.0
ศิลปกรรมศาสตร์	5	2.5
สหเวชศาสตร์	5	2.5
จิตวิทยา	1	0.5
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ร้อยละ 17.5 รองลงมาเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 10.5 คณะอักษรศาสตร์ ร้อยละ 10.0 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 8.0 คณะแพทยศาสตร์ ร้อยละ 6.5 คณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 6.5 คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 5.5 คณะเภสัชศาสตร์ ร้อยละ 5.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 5.0 คณะนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 4.5 คณะสัตวแพทยศาสตร์ ร้อยละ 4.5 คณะทันตแพทยศาสตร์ ร้อยละ 4.0 คณะเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 3.5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 3.0 คณะศิลปกรรมศาสตร์ ร้อยละ 2.5 คณะสหเวชศาสตร์ ร้อยละ 2.5 และ คณะจิตวิทยา ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	43	21.5
2	57	28.5
3	58	29.0
4	39	19.5
5	3	1.5
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 29.5 รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 28.5 ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 21.5 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 19.5 และ ชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 7

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนในระดับมัธยมปลาย

โรงเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิงล้วน	62	31.0
สหศึกษา	138	69.0
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 69.0 และ โรงเรียนหญิงล้วน ร้อยละ 31.0 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 8

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	143	71.5
ปริมณฑล	14	7.0
ต่างจังหวัด	43	21.5
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างมีภูมิภาคอยู่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 71.5 รองลงมาภูมิภาคอยู่ต่างจังหวัด ร้อยละ 21.5 และ ปริมณฑล ร้อยละ 7.0 ตามลำดับ(ตารางที่ 8)

ตารางที่ 9

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัย

ที่พัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพ	182	91.0
ปริมณฑล	18	9.0
ต่างจังหวัด	0	0
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 91.0 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในเขตปริมณฑล ร้อยละ 9.0 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 10

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

รายได้รวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25,000 บาท	31	15.5
25,001-50,000 บาท	68	34.0
สูงกว่า 50,000 บาท	101	50.5
รวม	200	100.0

ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้รวมต่อเดือน สูงกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 50.5 รองลงมา 25,000-50,000 บาท ร้อยละ 34.0 และ ต่ำกว่า 25,000 บาท ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 11

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือน

เงินค่าใช้จ่ายประจำเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1,200 - 3,500 บาท	70	35.0
3,501 - 6,000 บาท	92	46.0
สูงกว่า 6,000บาท	38	19.0
รวม	200	100.0

กลุ่มตัวอย่างมีเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือน 3,501 – 6,000 บาท ร้อยละ 46.0 รองลงมา 1,200 – 3,500 บาท ร้อยละ 35.0 และ สูงกว่า 6,000 บาท ร้อยละ 19 ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์

ตารางที่ 12

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาอ่านนิตยสารประเภทแฟชั่นต่อสัปดาห์

เวลาอ่านนิตยสาร/สัปดาห์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0	11	5.5
1	64	32.0
2	61	30.5
3	31	15.5
4	18	9.0
5	15	7.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านนิตยสารประเภทแฟชั่น ผู้หญิง และ วัยรุ่น ประมาณ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 32 รองลงมาประมาณ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 30.5 ประมาณ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.5 ประมาณ 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 9.0 และประมาณ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 7.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 13

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามนิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทย

นิตยสาร	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
CLEO	112 (56.0)	88 (44.0)	200 (100.0)
Seventeen	73 (36.5)	127 (63.5)	200 (100.0)
ELLE	50 (25.0)	150 (75.0)	200 (100.0)
Cosmopolitan	33 (16.5)	167 (83.5)	200 (100.0)

นิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทย 4 อันดับในกลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านมากที่สุด คือ CLEO ร้อยละ 56 Seventeen ร้อยละ 36.5 ELLE ร้อยละ 25 Cosmopolitan ร้อยละ 16.5 และ Lisa ร้อยละ 3 ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 14

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามนิตยสารแฟชั่น ผู้หญิง และ วัยรุ่นของไทย

นิตยสาร	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
แพรว	29 (14.5)	171 (85.5)	200 (100.0)
สุดสัปดาห์	15 (7.5)	185 (92.5)	200 (100.0)
Lips, Ice และ Image	11 (5.5)	189 (94.5)	200 (100.0)

นิตยสารแฟชั่น ผู้หญิง และ วัยรุ่นของไทย 3 อันดับในกลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านมากที่สุด คือ นิตยสารแพรวร้อยละ 14.5 รองลงมาสุดสัปดาห์ ร้อยละ 7.5 Lips, ICE และ Image ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 15

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทเนื้อหาของนิตยสาร

ประเภทเนื้อหา	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
แฟชั่นการแต่งกาย	159 (79.5)	41 (20.5)	200 (100.0)
การดูแลสุขภาพ	101 (50.5)	99 (49.5)	200 (100.0)
การดูแลรักษารูปร่าง	104 (52.0)	96 (48.0)	200 (100.0)
การดูแลผิวพรรณ	91 (45.5)	109 (54.5)	200 (100.0)
วงการบันเทิงตะวันตก	88 (44.0)	112 (56.0)	200 (100.0)

ประเภทเนื้อหาในนิตยสาร 5 อันดับในกลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านมากที่สุด คือแฟชั่นการแต่งกาย ร้อยละ 79.5 รองลงมาคือ การดูแลสุขภาพ ร้อยละ 52 การดูแลรูปร่าง ร้อยละ 50.5 การดูแลผิวพรรณ ร้อยละ 45.5 และ วงการบันเทิงตะวันตก ร้อยละ 44 ตามลำดับ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 16

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาดูโทรทัศน์ต่อวัน

เวลาดูโทรทัศน์/วัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0	5	2.5
1	36	18.0
2	37	18.5
3	41	20.5
4	26	13.0
5	25	12.5
6	14	7.0
7	12	6.0
8	4	2.0
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างใช้เวลารับชมโทรทัศน์ต่อวัน 3 ชั่วโมง ร้อยละ 20.5 รองลงมารับชม 2 ชั่วโมง ร้อยละ 18.5 1 ชั่วโมง ร้อยละ 18 4 ชั่วโมง ร้อยละ 13 5 ชั่วโมง ร้อยละ 12.5 6 ชั่วโมง ร้อยละ 7.0 7 ชั่วโมง ร้อยละ 6.0 8 ชั่วโมง ร้อยละ 2 และไม่รับชม ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 17

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายการโทรทัศน์

รายการ	รับชม	ไม่รับชม	รวม
ละคร/ภาพยนตร์	156 (78.0)	44 (22.0)	200 (100.0)
มิวสิควิดีโอ	119 (59.5)	81 (40.5)	200 (100.0)
วาไรตี้	113 (56.5)	87 (43.5)	200 (100.0)
ทอล์กโชว์	94 (47.0)	106 (53.0)	200 (100.0)
เกมส์โชว์	87 (43.5)	113 (56.5)	200 (100.0)

รายการโทรทัศน์ 5 อันดับในกลุ่มตัวอย่างนิยมรับชม คือ ละครและภาพยนตร์ ร้อยละ 78 รองลงมารับชมมิวสิควิดีโอ ร้อยละ 59.5 วาไรตี้ ร้อยละ 56.5 ทอล์กโชว์ ร้อยละ 47 และ เกมส์โชว์ ร้อยละ 43.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 18

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับชมยูบีซี

UBC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับชม	99	49.5
ไม่รับชม	101	50.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างไม่รับชมยูบีซี ร้อยละ 50.5 และ รับชม ร้อยละ 49.5 (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 19

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่องโทรทัศน์ในยูบีซี

รายการ	รับชม	ไม่รับชม	รวม
Channel V	70 (35.0)	130 (65.0)	200 (100.0)
HBO	64 (32.0)	136 (68.0)	200 (100.0)
MTV	61 (30.5)	139 (69.5)	200 (100.0)

รายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ยูบีซี 3 อันดับในกลุ่มตัวอย่างนิยมรับชมมากที่สุด คือ Channel V ร้อยละ 35 รองลงมาคือ HBO ร้อยละ 32 และ MTV ร้อยละ 30.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 19)

ส่วนที่ 3 การตระหนักรู้ภาพบรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน

ตารางที่ 20

จำนวนร้อยละของระดับการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน

การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่ สวยงามในสื่อมวลชน	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ตระ หนัก รู้
1. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่ เสื้อผ้าแบบใดก็ดี	52 (26.0)	86 (43.0)	34 (17.0)	25 (12.5)	3 (1.5)	3.80	1.01	สูง
2. ผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อ เล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี	31 (15.5)	78 (39.0)	55 (27.5)	35 (17.5)	1 (0.5)	3.52	0.97	ปาน กลาง
3. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่น ชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน	55 (27.5)	76 (38.0)	32 (16.0)	33 (16.5)	4 (2.0)	3.73	1.10	สูง
4. ผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูป ร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทย	12 (6.0)	42 (21.0)	81 (40.5)	49 (24.5)	16 (8.0)	2.93	1.01	ปาน กลาง
5. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีกว่าผู้ หญิงอ้วน	46 (23.0)	97 (48.5)	32 (16.0)	20 (10.0)	5 (2.5)	3.80	0.99	สูง
6. ผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อ เล็กน้อยดูดีกว่าผู้หญิงอ้วน	38 (19.0)	115 (57.5)	20 (10.0)	21 (10.5)	6 (3.0)	3.79	0.97	สูง
7. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสุขภาพดี	10 (5.0)	37 (18.5)	88 (44.0)	49 (24.5)	16 (8.0)	2.88	0.97	ปาน กลาง
8. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็น บุคคลที่ประสบความสำเร็จ	6 (3.0)	28 (14.0)	58 (29.0)	56 (28.0)	52 (26.0)	2.40	1.11	ปาน กลาง
9. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็น บุคคลที่มีความสุข	5 (2.5)	40 (20.0)	72 (36.0)	47 (23.5)	36 (18.0)	2.66	1.07	ปาน กลาง
10. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิก ภาพดีกว่าผู้หญิงอ้วน	22 (11.0)	70 (35.0)	55 (27.5)	35 (17.5)	18 (9.0)	3.22	1.13	ปาน กลาง
11. ผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมาก ขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่	10 (5.0)	43 (21.5)	58 (29.0)	55 (27.5)	34 (17.0)	2.70	1.13	ปาน กลาง

จากผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ จากสื่อมวลชน ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 20)

1. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบโดกี้ดูดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 43 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 26 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ถึงรูปร่างกับการแต่งกายโดยที่ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวนั้นจะสวมใส่เสื้อผ้าแบบโดกี้ดูดี ในระดับสูง
2. ผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบโดกี้ดูดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 39 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบโดกี้ดูดี ในระดับสูง
3. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 38 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 27.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.73 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวจะได้รับการชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน ในระดับสูง
4. ผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 24.5 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 21 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทย ในระดับปานกลาง
5. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีกว่าผู้หญิงอ้วน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 48.5 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 23 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีกว่าผู้หญิงอ้วน ในระดับสูง
6. ผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อดูดีกว่าผู้หญิงอ้วน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 57.5 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 19 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.79 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อดูดีกว่าผู้หญิงอ้วน ในระดับสูง
7. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 44 รองลงมาอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 24.5 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ในระดับปานกลาง

8. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 29 รองลงมาอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 28 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.40 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ในระดับต่ำ

9. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 36 รองลงมาอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 23.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.66 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ในระดับปานกลาง

10. ผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิกภาพดีกว่าผู้หญิงอ้วน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 35 รองลงมาอยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 27.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.22 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิกภาพดีกว่าผู้หญิงอ้วน ในระดับปานกลาง

11. ผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 29 รองลงมาอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 27.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.70 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่ ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ระดับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 21

จำนวนร้อยละของระดับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
1. อยากรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง	24 (12.0)	70 (35.0)	68 (34.0)	33 (16.5)	5 (2.5)	3.38	0.98	ปานกลาง
2. อยากรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทย	19 (9.5)	82 (41.0)	70 (35.0)	28 (14.0)	1 (0.5)	3.45	0.87	ปานกลาง
3. อยากรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้อง นางแบบ	16 (8.0)	81 (40.5)	71 (35.5)	30 (15.0)	2 (1.0)	3.40	0.87	ปานกลาง
4. อยากรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนดาราทรงชื่อดังของฮอลลีวูด	14 (7.0)	50 (25.0)	92 (46.0)	40 (20.0)	4 (2.0)	3.15	0.89	ปานกลาง
5. อยากรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนนักร้องทรงชื่อดังตะวันตก	12 (6.0)	49 (24.5)	97 (48.5)	38 (19.0)	4 (2.0)	3.14	0.86	ปานกลาง
6. เปรียบเทียบรูปร่างตนเองกับดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง	7 (3.5)	35 (17.5)	95 (47.5)	51 (25.5)	12 (6.0)	2.87	0.89	ปานกลาง
7. เปรียบเทียบรูปร่างตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทย	6 (3.0)	43 (21.5)	88 (44.0)	56 (28.0)	7 (3.5)	2.93	0.87	ปานกลาง
8. เปรียบเทียบรูปร่างตนเองกับดาราทรงชื่อดังของฮอลลีวูด	5 (2.5)	28 (14.0)	91 (45.5)	61 (30.5)	15 (7.5)	2.74	0.88	ปานกลาง
9. เปรียบเทียบรูปร่างตนเองกับนักร้องทรงชื่อดังของตะวันตก	4 (2.0)	28 (14.0)	93 (46.5)	60 (30.0)	15 (7.5)	2.73	0.87	ปานกลาง

จากการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 21)

1. การอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 35 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 34 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.38 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของกระบวนการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในระดับปานกลาง
2. การอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 41 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 35 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.45 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของกระบวนการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในระดับปานกลาง
3. การอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบ ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 35.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของกระบวนการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์ในระดับปานกลาง
4. การอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูด ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 46 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 25 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.15 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของกระบวนการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูด ในระดับปานกลาง
5. การอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 48.5 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 24.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.14 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของกระบวนการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังของตะวันตก ในระดับปานกลาง
6. การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.5 รองลงมาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ร้อยละ 25.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.87 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภท

นิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเอง กับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในระดับปานกลาง

7. การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 44 รองลงมาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ร้อยละ 28 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารา นักร้อง นางแบบไทย ในระดับปานกลาง

8. การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานางงามชื่อดังของฮอลลีวูดในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.5 รองลงมาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ร้อยละ 30.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.74 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเอง กับดารานางงามชื่อดังของฮอลลีวูด ในระดับปานกลาง

9. การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงชื่อดังของตะวันตกในนิตยสาร และ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.5 รองลงมาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ร้อยละ 30 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.73 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์มีผลต่อกระบวนการยอมรับในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเอง กับนักร้องหญิงชื่อดังของตะวันตก ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 5 ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ตารางที่ 22

จำนวนร้อยละของระดับความไม่พึงพอใจต่อรูปร่าง

ความไม่พึงพอใจรูปร่าง	พอใจ อย่างยิ่ง	พอใจ	เฉยๆ	ไม่พอ ใจ	ไม่พอใจ อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ไม่พึงพอใจ รูปร่าง
1. น้ำหนักร่างกาย	5 (2.5)	59 (29.5)	62 (31.0)	65 (32.5)	9 (4.5)	3.07	0.95	ปานกลาง
2. ส่วนสูง	9 (4.5)	51 (25.5)	61 (30.5)	67 (33.5)	12 (6.0)	3.11	1.00	ปานกลาง
3. ต้นแขน	7 (3.5)	37 (18.5)	70 (35.0)	72 (36.0)	14 (7.0)	3.25	0.95	ปานกลาง
4. หน้าอก	4 (2.0)	40 (20.0)	97 (48.5)	51 (25.5)	8 (4.0)	3.10	0.83	ปานกลาง
5. เหว	7 (3.5)	45 (22.5)	88 (44.0)	56 (28.0)	4 (2.0)	3.03	0.85	ปานกลาง
6. หน้าท้อง	4 (2.0)	31 (15.5)	78 (39.0)	74 (37.0)	13 (6.5)	3.31	0.88	ปานกลาง
7. สะโพก	7 (3.5)	34 (17.0)	86 (43.0)	64 (32.0)	9 (4.5)	3.17	0.89	ปานกลาง
8. บั้นท้าย	7 (3.5)	28 (14.0)	87 (43.5)	69 (34.5)	9 (4.5)	3.23	0.87	ปานกลาง
9. ต้นขา	6 (3.0)	28 (14.0)	63 (31.5)	82 (41.0)	21 (10.5)	3.42	0.96	ปานกลาง
10. น่อง	5 (2.5)	33 (16.5)	63 (31.5)	82 (41.0)	17 (8.5)	3.47	0.94	ปานกลาง

จากการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อรูปร่างของตนเองโดยสามารถแยกเป็นส่วนต่างๆได้ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 22)

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่พอใจน้ำหนักร่างกาย ร้อยละ 32.5 รองลงมา มีความรู้สึกเฉยๆ ร้อยละ 31 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกพึงพอใจต่อน้ำหนักร่างกายในระดับปานกลาง
2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่พอใจส่วนสูง ร้อยละ 33.5 รองลงมา มีความรู้สึกเฉยๆ ร้อยละ 30.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อส่วนสูงในระดับปานกลาง
3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่พอใจต้นแขน ร้อยละ 36 รองลงมา มีความรู้สึกเฉยๆ ร้อยละ 35 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อต้นแขนในระดับปานกลาง
4. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉยๆกับหน้าอก ร้อยละ 48.5 รองลงมา มีความรู้สึกไม่พอใจ ร้อยละ 25.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อหน้าอกในระดับปานกลาง
5. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉยๆกับเอว ร้อยละ 44 รองลงมา มีความรู้สึกไม่พอใจ ร้อยละ 28 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อเอวในระดับปานกลาง
6. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉยๆต่อหน้าท้อง ร้อยละ 39 รองลงมา มีความรู้สึกไม่พอใจ ร้อยละ 37 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อหน้าท้องในระดับปานกลาง
7. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉยๆต่อสะโพก ร้อยละ 43 รองลงมา มีความรู้สึกไม่พอใจ ร้อยละ 32 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.17 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อสะโพกในระดับปานกลาง
8. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉยๆต่อบั้นท้าย ร้อยละ 43.5 รองลงมา มีความรู้สึกไม่พอใจ ร้อยละ 34.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.23 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบั้นท้ายในระดับปานกลาง
9. กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่พอใจต้นขา ร้อยละ 41 รองลงมา มีความรู้สึกเฉยๆ ร้อยละ 31.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.42 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อต้นขาในระดับปานกลาง
10. กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่พอใจน่อง ร้อยละ 41 รองลงมา มีความรู้สึกเฉยๆ ร้อยละ 31.5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.37 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความไม่พึงพอใจต่อน่องในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 6 เกณฑ์ดัชนีมวลกาย และภาวะโภชนาการ

ตารางที่ 23

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกณฑ์ดัชนีมวลกายและภาวะโภชนาการ

ดัชนีมวลกายและภาวะโภชนาการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<18.5 น้ำหนักน้อย	68	34.0
18.5 – 22.9 ปกติ	88	44.0
23.0 – 24.9 น้ำหนักเกิน(เริ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคอ้วน)	29	14.5
25.0 – 29.9 อ้วนระดับที่ 1	11	5.5
≥ 30.0 อ้วนระดับที่ 2	4	2.0
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างมีภาวะโภชนาการปกติ ร้อยละ 44.0 รองลงมามีน้ำหนักน้อย ร้อยละ 34.0 น้ำหนักเกิน ร้อยละ 14.5 อ้วนระดับที่ 1 ร้อยละ 5.5 และ อ้วนระดับที่ 2 ร้อยละ 2 ตามลำดับ (ตารางที่ 23)

ส่วนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

จากการศึกษาการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามมีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 24

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนและกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

ความสัมพันธ์	การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน
กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน	R = 0.407* P = 0.00

* $p < 0.05$, N=200

จากตารางที่ 24 พบว่า การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R=0.407$)

ผลการศึกษาในข้างต้นเป็นหาความสัมพันธ์ในภาพรวมระหว่างการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ละเอียดยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความถามในส่วนของการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงาม กับ กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ โดยการคำนวณด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

รายละเอียดของความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีกับ
กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 25

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีกับ
กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดี
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.516* P = .000
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.491* P = .000
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.340* P = .000
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องหญิงชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.378* P = .000
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.489* P = .000
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.284* P = .000
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.284* P = .000
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.309* P = .000
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.312* P = .000

* p < 0.05

จากตารางที่ ตารางที่ 25 ปรากฏผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเปรี้ยว สูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.516$)
2. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเปรี้ยว สูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทยใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.491$)
3. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.340$)
4. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเปรี้ยว สูงโปร่งเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.378$)
5. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเปรี้ยว สูงโปร่งเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.489$)
6. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเปรี้ยวใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.284$)
7. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเปรี้ยวใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.284$)

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.309$)
9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.312$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดีดูดีดูสวยงามทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเพรียวระดับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และ มีการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 26

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย
สวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดี
คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.312* P = .000
คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารานักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.286* P = .000
คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.445* P = .000
คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.256* P = .000
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.293* P = .000
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.224* P = .000
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.228* P = .000
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูด รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.273* P = .000
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.257* P = .000

* P < 0.05

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเปรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.273$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเปรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.257$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดีดูดีดูสวยงามทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเปรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเปรียวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 27

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.364* P = .000
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารานักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.354* P = .000
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.263* P = .000
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.328* P = .000
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.349* P = .000
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.167* P = .018
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.124 P = .079
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.182* P = .010
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.193* P = .006

*P < 0.05

จากตารางที่ ตารางที่ 27 ปรากฏผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว คุสูงโปรงเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.364$)
2. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว คุสูงโปรงเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทยในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.354$)
3. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.263$)
4. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว คุสูงโปรงเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.328$)
5. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว คุสูงโปรงเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.349$)
6. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.167$)
7. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ ($R = 0.124$)

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.182$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.193$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมต่อคนทั่วไปมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเพรียวระดับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 28

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทยกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทย
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว สูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.248* P = .000
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว สูงโปร่งเหมือน ดารานักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.126 P = .076
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.30 P = .670
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.135 P = .057
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.238* P = .001
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.198* P = .005
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.019 P = .785
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.052 P = .466
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.043 P = .545

*P < 0.05

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.052$)
9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.545$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทยทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบลูกครึ่งไทย-ตะวันตก

ตารางที่ 29

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.430* P = .000
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารานักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.420* P = .000
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.356* P = .000
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.306* P = .000
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.369* P = .000
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.203* P = .004
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.223* P = .002
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูด รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.185* P = .009
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.187* P = .008

*P < 0.05

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.185$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.187$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีสวยงามมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเพรียวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 30

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อน้อยกว่าผู้หญิงอ้วน
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้ หญิงรูปร่างกระชับ มีกล้ามเนื้อน้อยกว่าผู้หญิง อ้วน
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว สูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.432* P = .000
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว สูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.378* P = .000
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อน้อยกว่าเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.480* P = .000
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.236* P = .001
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.337* P = .000
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบ ลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.169* P = .016
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบไทยรูปร่าง ผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.206* P = .003
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูด รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.191* P = .007
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มี รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.192* P = .006

*P < 0.05

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยดูดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเปรี้ยวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.191$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยดูดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเปรี้ยวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.192$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีดูสวยงามมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้ทัศนคติหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเปรี้ยวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเปรี้ยวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 31

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.017 P = .808
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.088 P = .213
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.194* P = .006
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.017 P = .815
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.088 P = .216
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.086 P = .229
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.097 P = .172
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.039 P = .580
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.011 P = .878

*P < 0.05

จากตารางที่ 31 ปรากฏผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ศึกษารูปแบบเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = -0.017$)
2. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ศึกษารูปแบบเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทยในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($R = 0.088$)
3. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = -0.194$)
4. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ศึกษารูปแบบเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.017$)
5. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ศึกษารูปแบบเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = -0.088$)
6. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.086$)
7. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.097$)

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวู้ดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.039$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดี ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.011$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีสุขภาพดีไม่ได้ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวระดับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย

ตารางที่ 32

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้ หญิงรูปร่างผอม เพรียวเป็นบุคคลที่ ประสบความสำเร็จ
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.006 P = .930
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.015 P = .833
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.215* P = .002
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.076 P = .283
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.046 P = .516
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบ ลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.214* P = .002
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบไทยรูปร่าง ผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.149* P = .035
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูด รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.113 P = .111
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มี รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.114 P = .107

*P < 0.05

จากตารางที่ 32 ปรากฏผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.006$)
2. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทยในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.015$)
3. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = -0.215$)
4. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.076$)
5. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = -0.046$)
6. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.214$)
7. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.149$)

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.113$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.114$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่ ประสบความสำเร็จไม่ได้ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนาง แบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเพรียวระดับมีกล้ามเนื้อเล็ก น้อย แต่นิสิตหญิงมีการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบ ลูกครึ่ง ไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 33

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว สูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.048 P = .503
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว สูงโปร่งเหมือน ดารานักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.024 P = .737
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.111 P = .118
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.069 P = .332
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.105 P = .139
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.099 P = .164
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.029 P = .685
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.062 P = .381
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.090 P = .203

*P < 0.05

จากตารางที่ 33 ปรากฏผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.048$)
2. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทยในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.024$)
3. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = -0.111$)
4. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.069$)
5. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.105$)
6. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.099$)
7. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.029$)

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสาร และโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.062$)
9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.090$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นบุคคลที่มีความสุขไม่ได้ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก



ตารางที่ 34

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิกภาพดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้ หญิงรูปร่างผอม เพรียวมีบุคลิกภาพดี มากกว่าผู้หญิงอ้วน
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบ ลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.293* P = .000
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.215* P = .000
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.167* P = .018
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.191* P = .007
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.333* P = .000
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบ ลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.211* P = .003
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบไทยรูปร่าง ผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.192* P = .006
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูด รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.166* P = .019
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มี รูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.202* P = .004

*P < 0.05

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิกภาพดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.166$)
9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิกภาพดีมากกว่าผู้หญิงอ้วน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของ การเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.302$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมีบุคลิกภาพดีมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก และ รูปร่างผอมเพรียวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

ตารางที่ 35

ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่
กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ	การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่
1. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.160* P = .024
2. คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดูสูงโปร่งเหมือน ดารานักร้อง นางแบบไทย ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.101 P = .156
3. คุณอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารานักร้อง นางแบบในนิตยสารและโทรทัศน์	R = -0.077 P = .279
4. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนดารานักร้องชื่อดังฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.189* P = .007
5. คุณอยากมีรูปร่างสูงโปร่งผอมเพรียวเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตก ในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.166* P = .019
6. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.222* P = .002
7. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.175* P = .013
8. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับ ดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.252* P = .000
9. คุณเปรียบเทียบรูปร่างของตัวเองกับนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกที่มีรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์	R = 0.219* P = .002

*P < 0.05

จากตารางที่ 35 ปรากฏผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบลูกครึ่ง ในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.160$)
2. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนดารานักร้อง นางแบบไทยใน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิตยสารและโทรทัศน์ ($R = 0.101$)
3. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ ไม่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนใน ส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือน ดารา นักร้อง นางแบบใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($R = -0.077$)
4. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนดารานักร้องชื่อดังของฮอลลีวูด ในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.189$)
5. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการยอมรับว่าอยากมีรูปร่างผอมเพรียว ดุสูงโปร่งเหมือนนักร้องหญิงชื่อดังตะวันตกใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.166$)
6. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งรูปร่างผอมเพรียวใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.222$)
7. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้า มีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน ในส่วนของการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับดารานักร้อง นางแบบไทยรูปร่างผอมเพรียวใน นิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.175$)

8. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับ ดาราหญิงชื่อดังของฮอลลีวูดรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.252$)

9. การตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชนในส่วนของเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับนักร้องหญิงตะวันตกรูปร่างผอมเพรียวในนิตยสารและโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($R = 0.219$)

ดังนั้น จากผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดารานักร้อง ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก และเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับรูปร่างดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

สมมติฐานที่ 2 กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจาก
สื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความไม่พึงพอใจรูปร่าง

จากการศึกษากระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อรูปร่าง โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) มีความสัมพันธ์กัน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 36

ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ
จากสื่อมวลชนกับความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ความสัมพันธ์	ความไม่พึงพอใจรูปร่าง
กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน	R = - 0.031 P = 0.662

$p < 0.05$, N=200

กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และ โทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจต่อรูปร่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ส่วนที่ 7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาเรื่อง กระบวนการที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการสร้างภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ ศึกษากรณี นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีสมมติฐานในการศึกษาจำนวน 2 ข้อ จากการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติในทิศทางบวกเป็นไปตามสมมติฐานที่วางเอาไว้ หมายความว่าถ้าการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนสูงระดับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติก็จะสูงตามไปด้วย แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการสร้างภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติของนิสิตหญิง

นอกจากผู้วิจัยยังได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์รูปร่างในอุดมคติโดยละเอียด พบว่า

- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีสวยงาม ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวหรือมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีสวยงาม ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวหรือมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นที่ชื่นชมต่อคนทั่วไปมากกว่าผู้หญิงอ้วน ทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวหรือมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างที่สวยงามมากกว่าผู้หญิงไทยทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างสูงโปร่ง ผอมเพรียว แขน ขา และ ลำตัวยาวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้ว่าจากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวดูดีสวยงามมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวหรือมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก

- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยสวมใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ดูดีดูสวยงามมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้ นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพียวหรือมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพียวมีสุขภาพดีแต่การตระหนักรู้นั้นไม่ได้ทำให้ นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพียวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตไม่ได้ทำให้ นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพียวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก นอกจากนั้นยังพบว่า การตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพียวเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตยังมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ รูปร่างผอมเพียวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าตระหนักรู้ว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพียวเป็นบุคคลที่มีความสุขแต่การตระหนักรู้นั้นไม่ได้ทำให้ นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพียวเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงรูปร่างผอมเพียวมีบุคลิกภาพดีมากกว่าผู้หญิงอ้วนทำให้ นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพียวหรือมีรูปร่างกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อยเหมือนดารานักร้องนางแบบ ชาวไทย ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก ชาวตะวันตก
- นิสิตหญิงตระหนักรู้จากการเปิดรับสื่อมวลชนว่าผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่ทำให้ นิสิตหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพียวเหมือนดารานักร้อง ลูกครึ่งไทย-ตะวันตก และ ชาวตะวันตก

สมมติฐานที่ 2 กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความไม่พึงพอใจรูปร่าง ผลการศึกษาดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางเอาไว้ แสดงให้เห็นว่าการยอมรับบรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนมาเป็นภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติของตนเองไม่มีอิทธิพลต่อการทำให้ นิสิตหญิงเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการสร้างภาพลักษณ์ร่างกาย : ศึกษากรณีนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” เป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิคการศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณเป็นหลักและเสริมด้วยเทคนิคการศึกษาเชิงคุณภาพซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยต้องการข้อมูลเกี่ยวกับ

- ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน กับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ
- ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ กับ การเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก 11 คน จากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเชิงปริมาณดังนี้

- ส่วนที่ 1 น้ำ
- ส่วนที่ 2 หวาน
- ส่วนที่ 3 สวย
- ส่วนที่ 4 ฟิต
- ส่วนที่ 5 แจ่ม
- ส่วนที่ 6 โหด
- ส่วนที่ 7 ต่าย
- ส่วนที่ 8 โด
- ส่วนที่ 9 ฝ่าย
- ส่วนที่ 10 ดุ้ย
- ส่วนที่ 11 ปุก

ส่วนที่ 1 น้ำ

กรณีศึกษาของน้ำแสดงให้เห็นว่า ความนิยมในการเปิดรับสื่อมวลชนตะวันตก อันได้แก่ นิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทย ส่งผลให้เกิดการตระหนักถึงบรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามแบบตะวันตกที่มีลักษณะผอมเพรียวสูงมิกล้ามแขนเล็กน้อย และยอมรับบรรทัดฐานรูปร่างดังกล่าวว่าเป็นรูปร่างในอุดมคติของตนเอง จากกรณีศึกษานี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าการที่รูปร่างที่แท้จริงไม่เหมือนกับรูปร่างในอุดมคติไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดไม่พึงพอใจรูปร่าง การไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆว่าเป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างสวยงามต่างหากที่เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

น้ำเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 เป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิด ครอบครัวมีฐานะปานกลาง คุณพ่อรับราชการ ส่วนคุณแม่เปิดร้านขายของชำ บ้านของน้ำอยู่ในกรุงเทพมหานครแถบชานเมืองย่านฝั่งธน ไม่มีโรคประจำตัวแต่มีรูปร่างผอมมาก ส่วนสูง 160 เซนติเมตร น้ำหนัก 40 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 15.6

“ชอบอ่านคอสโม(นิตยสารcosmopolitan) มีเรื่องเซ็กซ์เยอะดี(หัวเราะ) ล้อเล่นนะพี่ ชื่อทุกเดือนมาประมาณปีกว่าๆแล้วเปลืองเหมือนกันแต่ก็ยังจะซื้อ จะอ่านทั้งเล่มให้คุ้มกับเงินที่เสียไป แต่ที่ชอบเป็นพิเศษก็จะเป็น แบบทดสอบอันนี้ชอบมากทำเป็นอันดับแรกเลย แล้วก็พวกข่าวของดาราสอลลิวิู้ด วิธีการบริหารร่างกายกระชับสัดส่วนอะไรประมาณนี้ ส่วนที่วิวก็ดูพวก ข่าว ละคร มิวสิค โฆษณา แล้วก็พวกชีวิตสัตว์ใน animal planet”

สมัยมัธยมปลายน้ำเรียนที่โรงเรียนสตรีชื่อดังแถวถนนราชดำเนิน ความไม่พึงพอใจรูปร่างของน้ำเริ่มเกิดขึ้นตอนช่วงมัธยมปลาย ด้วยความที่น้ำเป็นคนมีรูปร่างผอมมากๆรับประทานอาหารเท่าไรก็ไม่อ้วน ทั้งครอบครัว เพื่อนๆ และอาจารย์ ต่างพูดกับน้ำถึงเรื่องรูปร่างตนเองผอมเกินไป

“ตอนม.ต้นไม่ค่อยมีอะไรนะพี่ แต่ตอนม.ปลายนี้เพื่อนๆ กับ อาจารย์ก็ชอบทักว่าเดินระวังๆนะเดี๋ยวลมพัดแล้วปลิว เข้ามาหาลัยแล้วก็ยังมีคนมาพูดกับเราในทำนองนี้เหมือนเดิม บางครั้งเพื่อนๆก็บอกว่าอิจฉาหนูที่ผอมได้ขนาดนี้ หนูไม่ภูมิใจหรอกค่ะพี่ที่ผอมขนาดนี้ เพราะคำชมจากคนรอบข้างบ่อยที่สุดก็แค่ประโยคที่ดีจั่งเลยนะกินเท่าไรก็ไม่อ้วน ทำยังไงผอมได้ขนาดเนี่ยะเนี่ยะ แต่ไม่เห็นมีใครชมว่าหุ่นดีซักคน”

รูปร่างในอุดมคติของน้ำเป็นรูปร่างแบบนักกีฬาเพราะทำให้ดูเป็นผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพ ปราดเปรี้ยวคล่องแคล่ว และ ทำให้ดูเป็นคนสุขภาพดี แต่น้ำคิดว่า การจะมีรูปร่างเหมือนในอุดมคติเป็นเรื่องยากเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลา

“อยากอ้วนกว่านี้ซัก 45 โล (กิโลกรัม) กำลังดี อยากมีอกมีเอวมีสะโพกส่วนเว้าส่วนโค้งนิด น้อย แล้วก็อยากมีกล้ามเนื้อด้วย เพราะจะทำให้รูปร่างดูปราดเปรี้ยว และ ทำให้ดู มีสุขภาพดีด้วย ชอบหุ่นแบบลูกเกดมาก(เมธินี กิ่งโพยม)แบบไซ้เลย ตอนนั้นก็พยายามยก ดัมเบล 1 กิโล ทุกวัน แล้วก็กินพวกอาหารเสริมอย่างน้ำมันตับปลาที่พ่อกับแม่ซื้อมาให้ ... ก็อยากเหมือนเค้านะพี่ แต่กว่าจะได้ อย่างลูกเกดนี้ไม่รู้จะต้องใช้เวลาและความอดทน เท่าไหร่ เพราะกินเท่าไรก็เท่าไรก็ไม่อ้วนขึ้นซักที ถ้ากินมากไปก็ไม่สบายท้อง เวลาออกกำลังกาย ก็กำลังกายก็ไม่ค่อยจะมี บ้านก็ไกล เรียนก็หนัก ตอนนั้นก็เลยใช้การแต่งตัวช่วยอำพราง ความผอมตัวเอง เพื่อนักศึกษาก็ใส่เบอร์ M จะได้ไม่เน้นรูปร่างที่ผอมจนเกินไป ส่วนชุดไปรเวตก็เหมือนกัน เคยมีเพื่อนบอกว่าหุ่นอย่างหนูเนี่ยะ ใส่สายเดี่ยวได้สบายเลย แต่หนูว่า มันไปเกินความจำเป็น หนูคิดว่าการใส่อย่างนั้นมันทำให้เห็นว่าหนูผอมมากๆแล้วจะทำให้ ดูเป็นคนซีไรค์”

ในทัศนะของน้ำสื่อมวลชนไม่ให้ความสำคัญยุติธรรมกับการนำเสนอภาพและภาพลักษณ์ของผู้ หญิงรูปร่างอ้วน โดยที่สื่อมวลชนให้คุณค่าเชิงบวกแก่ผู้หญิงรูปร่างผอมเปรี้ยว ได้แก่ การเป็นผู้ หญิงที่มีความสามารถและดูประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเป็นการนำเสนอความเป็นจริงในสังคม เพียงด้านเดียวเพราะในความเป็นจริงมีผู้หญิงรูปร่างอ้วนจำนวนมากที่มากไปด้วยความสามารถ

“หนูว่ามันไม่แฟร์เลย อย่างในโทรทัศน์ละครเกือบทุกเรื่องคนผอมทำงานเก่งเป็น working women มากกว่าคนอ้วน หนูไม่เห็นจะเคยเห็นคนอ้วน มีบุคลิกแบบ working women ใน โทรทัศน์เลย ทั้งที่จริงๆแล้วมีผู้หญิงอ้วนที่เก่งๆมไป เพื่อนหนูที่อ้วนๆบางคนเรียนเก่ง กว่าคนที่ผอมๆสวยๆอีกนะพี่ แต่อย่างว่าแหละเดี๋ยวนี้คนเค้าดูกันที่ภายนอกมากกว่า ทุกคนก็เลยอยากดูดีกันทั้งนั้น หนูเองยังอยากให้คนอื่นเลิกทักว่าผอมจัง ผอมไปนะ กิน เยอะๆหน่อย เพราะมันทำให้หนูรู้สึกว่าคุณเองไม่ปกติ ไม่แข็งแรง ทำนองนั้น”

น้ำให้คุณค่าเชิงลบแก่รูปร่างผอมแห้งของตน ได้แก่ การมีสุขภาพไม่แข็งแรง ขาดความน่า เชื่อถือ แม้ว่าน้ำจะไม่ทราบว่าคุณค่าเชิงลบที่มีต่อรูปร่างผอมแห้งมีที่มาจากไหน ผู้วิจัยสันนิษ

ฐานว่ามีสาเหตุมาจากการที่น้ำมีทัศนะวาลชนนำเสนอแต่ภาพผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวมี
ความสามารถและประสบความสำเร็จ

“อยากเป็นตำรวจ แต่พอกับแม่ไม่ชอบ ถ้าได้เป็นตำรวจจริงๆคงจะต้องอ้วนกว่านี้อีกนิด
จะได้ดูเป็นที่น่าเชื่อถือหน่อย แต่ไม่รู้จะยังงั้เลยพี่เพราะอาจถูกพอกับแม่สกัดดาวรุ่ง แต่
ไม่ว่าจะทำอาชีพอะไรหนูก็ไม่อยากที่จะผอมขนาดนี้เพราะดูแล้วซีโรค ก็อึ้งแก๊ง ไม่น่าเชื่อ
ถือ”

ส่วนที่ 2 หวาน

กรณีศึกษาของหวานแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการเปิดรับสื่อมวลชนตะวันตก
อันได้แก่ นิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทย และความสนใจในด้านข่าวคราววง
การบันเทิงทั้งไทยและต่างประเทศที่ส่งผลให้เกิดการตระหนักรับรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวย
งามแบบผอมเพรียวในสื่อมวลชน และยอมรับบรรทัดฐานรูปร่างผอมเพรียวเป็นรูปร่างใน
อุดมคติ แต่ถึงกระนั้นรูปร่างในอุดมคติจากสื่อมวลชนก็ไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้นิสัย
หญิงเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง ที่เป็นเช่นนั้นก็เนื่องมาจากการที่นิสัยหญิงมี “ความรู้เท่า
ทันสื่อมวลชน” ภายใต “เงื่อนไขของความสวยงามจอมปลอม” โดยนิสัยหญิงทราบว่ามี
การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการตกแต่งภาพผู้หญิงในสื่อมวลชน นอกจากนั้นกรณี
ศึกษานี้ยังทำให้ผู้วิจัยทราบว่ากรณีที่นิสัยหญิงรู้สึกไม่พึงพอใจในรูปร่างของตนเองเกิดจาก
สาเหตุสำคัญสองประการ ได้แก่ ประการแรก การแต่งกายในเครื่องแบบนักศึกษาที่เป็น
กระโปรงจีบรอบทำให้ดูอ้วนกว่าความเป็นจริง และ ประการที่สอง สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้
ศูนย์รวมแฟชั่นที่มีผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวแต่งตัวทันสมัยมากมายซึ่งทำให้นิสิตปรารถนา
ที่จะสวยเหมือนผู้หญิงเหล่านั้น

หวานเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 อายุ 18 ปี จบจากโรงเรียนสตรีที่มีชื่อเสียง
แห่งหนึ่งแถวสะพานพระปกเกล้า ครอบครัวของหวานมีสามคน พ่อ แม่ และ หวาน พักอยู่แถบ
ชานเมืองแถวพุทธมณฑล คุณพ่อเป็นพนักงานบริษัท คุณแม่รับราชการ มีรายได้จากสองทิศทาง
ทำให้ครอบครัวเล็กๆนี้มีสภาพคล่องทางเศรษฐกิจ ด้วยความที่เป็นลูกสาวคนเดียวจึงค่อนข้างเป็น
เด็กซึ่งเฝ้าเธอใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับการอ่านหนังสือทั้งวิชาการและหนังสืออ่านเล่น

“หวานไม่ชอบดูโทรทัศน์ไม่รู้ทำไม ไม่ชอบมาตั้งแต่เด็กๆแล้ว เวลาว่างถ้าไม่ได้อ่านหนังสือ
เรียน ก็ชอบอ่านวรรณกรรมเยาวชน การ์ตูน ส่วนนิตยสารก็อ่านแต่ไม่ได้ซื้ออาศัยไปยืม

อ่านตามร้านเอา ชอบอ่านพวกวงการบันเทิง ไม่ได้เจาะจงอ่านเล่มไหนเป็นพิเศษเล่มไหนไม่ได้แพ็กไว้ก็อ่านเล่มนั้น แล้วก็อาศัยพึ่งพาที่ข้างบ้านที่เค้าชื่อCLEOทุกเดือน ชอบอ่านเพราะมีพวกเสื้อผ้าเครื่องสำอางค์เยอะดีเหมือนแค็ตตาล็อกประจำเดือนเลย”

หวานไม่ได้ชอบรูปร่างของดารานักร้องนางแบบคนใดเป็นพิเศษ เนื่องจากผู้หญิงเหล่านี้มีลักษณะรูปร่างแบบเดียวกัน คือ ผอมเพรียว จึงไม่เห็นความแตกต่าง

“ไม่ได้ชอบรูปร่างดาราคงไหนเป็นพิเศษ ชอบ ทาทา แต่ไม่ได้ชอบที่รูปร่างหน้าตาชอบเพราะดูมันดี (มันใจ) ที่ไม่ได้ชอบรูปร่างใครเป็นพิเศษเพราะคิดว่าก็เห็นผอมๆเหมือนกันทุกคน (คิด) แล้วอีกอย่างนึงเพื่อนหนูเคยบอกว่าเดี๋ยวนี้เค้าใช้คอมแต่งรูปกันแล้ว หนูก็เลยคิดว่าภาพของดาราพวกนี้เชื่อมากไม่ได้”

หวานรูปร่างผอมเพรียว สูง 167 เซนติเมตร น้ำหนัก 47.5 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 17.03 จัดอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน หวานเป็นผู้หญิงหน้าตาดี ผิวที่ขาวทำให้ดูโดดเด่นขึ้น ความจริงหวานมีรูปร่างผอมอยู่แล้วแต่ในบางความคิดเธอก็อยากที่จะผอมกว่านี้ ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยทำหวานเริ่มอยากผอมกว่าที่เป็นอยู่ สาเหตุแรกที่ทำให้หวานอยากผอมมากกว่านี้มาจากเครื่องแบบนักศึกษา

“ เริ่มไม่ชอบตัวเองก็ตอนนี้แหละค่ะ (ก้มมองตัวเอง) ตอนช่วงม.ปลายไม่ได้คิดอะไรคงเพราะอยากเอนให้ติดมากกว่า แต่พอเข้าเรียนที่นี้ปีหนึ่งต้องใส่กระโปรงพืท (ซีที่กระโปรง) เวลาใส่กระโปรงพืทจะอ้วนกว่าปกติ ก็เลยอยากผอมกว่านี้ถ้าผอมกว่านี้ใส่กระโปรงพืทก็กำลังดี ”

นอกจากนั้นในรั้วมหาวิทยาลัยทำให้หวานได้พบปะกับผู้มาหน้าหลายตา ประกอบกับท่าเลที่ตั้งก็ใกล้กับศูนย์รวมแฟชั่น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หวานเริ่มอยากที่จะผอมจากการเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับเพื่อนและผู้หญิงทั่วไปที่มีรูปร่างผอมกว่า

“ มาเรียนก็เห็นคนที่ผอมกว่าทั้งเพื่อนทั้งคนทั่วไป เวลาไปเดินสยามเห็นผู้หญิงผอมส่วนใหญ่จะสวยๆทั้งนั้นเลย เค้าใส่แขนกุศแล้วดูดี ก็เลยอยากผอมมากกว่านี้บ้าง แม้ว่าแม่จะไม่ให้ใส่แขนกุศ ”

ทางด้านครอบครัวนั้นคุณพ่อคุณแม่ก็ไม่ได้สร้างความกดดันในเรื่องรูปร่างแม้ว่าจะมีการหยอกล้อกันบ้างแต่ก็เกิดจากพื้นฐานของความรักและความเอ็นดู

“คุณแม่ชอบบอกว่าอ้วนไปแล้วนะ ตอนเด็กๆเท่าหวานแม่ผอมกว่าเธออีก แต่หวานรู้ว่าเค้าพูดเล่นๆ ที่เขื่อมัยตอนนี้แม่อีกยังผอมกว่าหนูเลย แต่เค้าก็ยังให้เรากิน แม่จะคะยั้นคะยอให้กินข้าวทุกมื้อเลยแต่มันกินได้เท่านั้นจริงๆ กินเยอะกว่านั้นไม่ได้ ”

หวานอยากผอมกว่านี้ แต่ก็ไม่ได้ใช้วิธีการจัดการกับร่างกายใดๆแม้แต่วิธีเดียว เพราะกลัวผลเสียจากยาลดน้ำหนัก และ เธอคิดว่านิสัยในการรับประทานอาหารของเธอจะไม่ทำให้เธออ้วนขึ้น

“ ไม่ได้ใส่ใจกับส่วนใดเป็นพิเศษ เพียงแค่อยากดูผอมกว่านี้มันหนึ่งหนะพี่ แต่ก็ไม่ได้ทำอะไร ไม่ชอบเล่นกีฬา ตอนม.ปลายเล่นกีฬาบ้างตามชั่วโมงพละ ยิ่งพอเข้ามหา'ลัยเรียนหนักก็ไม่ได้เลย นอกจากเดินจากตึกโน้นมาตึกนี้ก็ไกล คิดว่าคงไม่อ้วนไปกว่านี้หรอกค่ะ เพราะหวานกินไม่เก่ง จะกินเท่าที่กินได้จริงๆ ไม่ใช่อิมแล้วก็ยังกิน แล้วทุกวันตอนเช้าต้องออกเช้าเลยไม่ได้กินข้าว เรียนหนัก ดูหนังสือตึกอ่านหนังสือแล้วทำให้กินน้อยลงเพราะว่าพออ่านหนังสือแล้วก็จะทำให้ลืมเรื่องกินไป ”

ถึงแม้ว่าหวานต้องการที่จะผอมมากเพียงใด แต่ด้วยความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนทำให้หวานไม่กล้ารับประทานยาลดน้ำหนัก

“ ไม่กล้าห rokok พี่ เพราะมันเป็นอนุพันธ์ของยาม้า ยาลดน้ำหนักมันจะกระตุ้นให้ประสาทส่วนกลางไม่รู้สึกริวและถ้ากินไปนานๆจะติดเล็กรินแล้วจะอ้วนยิ่งกว่าเดิม ”

หวานคิดว่าความสามารถในการทำงานไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปร่าง แต่ผู้หญิงที่มีรูปร่างผอมจะมีโอกาสมากกว่าผู้หญิงรูปร่างอ้วน

“จริงๆแล้วความสามารถกับรูปร่างไม่เกี่ยวกันเลย แต่ในความคิดของหนู คนผอมดูจะมีภาษีดีกว่า ถ้าให้เลือกระหว่างคนผอมกับคนอ้วนที่มีความสามารถเท่าๆกัน หนูก็คงจะเลือกคนผอมเพราะคล่องตัวกว่า ”

ส่วนที่ 3 สวย

กรณีศึกษาของสวยแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการเปิดรับสื่อมวลชนตะวันตกอันได้แก่ นิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทยซึ่งส่งผลให้เกิดการตระหนักรับรู้บรรทัดฐานรูปร่างผอมเพรียวแบบมีหน้าอก และยอมรับบรรทัดฐานรูปร่างดังกล่าวเป็นรูปร่างในอุดมคติ นอกจากนี้กรณีศึกษานี้ยังทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าการที่รูปร่างที่แท้จริงไม่เหมือนกับรูปร่างในอุดมคตินั้นไม่ใช่สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างเนื่องจากนิสิตหญิงมี“ความรู้เท่าทันสื่อมวลชน”ภายใต้“เงื่อนไขของความเป็นจริงทางพันธุกรรม”ว่าแต่ละบุคคลมีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ดังนั้นการจะทำให้รูปร่างของตนเองเหมือนกับรูปร่างในอุดมคติจึงเป็นเรื่องยาก ด้วยเหตุนี้ความรู้เท่าทันสื่อมวลชนจึงอาจเป็นปัจจัยที่อาจป้องกันหรือบรรเทาการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างจากการเปิดรับสื่อมวลชนได้ ยิ่งไปกว่านั้นกรณีศึกษานี้ยังได้แสดงถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง คือ การเปรียบเทียบรูปร่างและแข่งขันกันมีรูปร่างผอมกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม

สวยเป็นนิสิตคณะสหเวชศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 เป็นคนกรุงเทพฯ จบจากโรงเรียนสตรีมีชื่อย่าน สุขุมวิท มีพี่น้อง 3 คน พี่ชายอยู่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 ส่วนน้องสาวอยู่ประถม 2 ฐานะทางบ้านค่อนข้างดี คุณพ่อเป็นนักธุรกิจ คุณแม่เป็นแม่บ้าน สวย มีรูปร่างผอมเพรียว สูง 161 เซนติเมตร น้ำหนัก 45 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 17.31 จัดอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน สวยชอบอ่านนิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทยเป็นประจำ

“ชื่อ CLEO ทุกเดือน ... ที่เลือกชื่อ CLEO เพราะว่ามันเป็นนิตยสารของต่างประเทศเวลาถือแล้วดูดี พี่ลองคิดดูถือ CLEO กับ หญิงไทย อันไหนดูดีกว่ากัน ... ชอบดูพวกเครื่องสำอางค์ เสื้อผ้าอะไรพวกนี้ ล้ำดี(ล้ำสมัย) ชอบดูวิธีการออกกำลังกายแต่ไม่ได้ทำตามหรอกค่ะ ไม่มีเวลา แล้วก็อ่านพวกข่าวของดาราต่างประเทศอันนี้ชอบมากจะอ่านอันแรกเลย ... ไทรทัศน์เนี่ยะถ้าเป็นช่องธรรมดา (3,5,7,9) ก็จะไม่ชอบดูโฆษณาตลกๆคลายเครียดดี ถ้าเป็นยูบีซีจะชอบดูพวกหนัง มิวสิควิดีโอ ตอนนีชอบดู Nip Tuck (ผู้วิจัยทำหน้าที่) ช่อง 36 ไงที่ บ้านที่ไม่ติดยูบีซีหรอก คือ มันเป็นหนังเกี่ยวกับการทำศัลยกรรม แล้วก็มี Extreame makeover ช่อง 38 ที่ให้คนหน้าตารูปร่างไม่ดีถึงขั้นนำเกลียดมาทำศัลยกรรม ... ดูแล้วไม่รู้สึกอยากทำเลยมันน่ากลัวเกินไป อี้ยชนลูก”

รูปร่างในอุดมคติของสวายเป็นรูปร่างที่สวຍคิดว่ามีส่วนสูงใกล้เคียงกับตัวเอง สวຍชอบผู้หญิงรูปร่างเล็กแบบ พอลล่า เทยเลอร์ แต่สวຍก็ไม่ได้ต้องการจะมีรูปร่างเหมือนพอลล่า เพราะรู้ดีว่าเป็นไปได้ยากที่จะทำให้รูปร่างของตนเหมือนกับรูปร่างคนอื่น

“ชอบพอลล่าตรงที่เค้าเป็นผู้หญิงตัวเล็กๆที่มีหน้าอก ไม่สูงเกินไป หน้าสวຍไม่เคยเห็นตัวจริงแต่คิดว่าน่าจะสูงใกล้เคียงกับสวຍ ... ไม่ได้หมายความว่าสวຍอยากมีรูปร่างเหมือนเค้านะคะ เพราะในความเป็นจริงคงไม่มีใครที่จะมีรูปร่างเหมือนกันเด๊ะหรอกคะ”

ในช่วงที่เรียนอยู่มัธยมปลายหนัก 50 กิโลกรัม ซึ่งเป็นช่วงที่สวຍบอกว่าหนักมากที่สุดในชีวิต เธอเลือกที่จะไปหาหมอและรับประทานยาลดน้ำหนัก สาเหตุที่ทำให้สวຍลดน้ำหนักครั้งแรกมาจากเพื่อน

“เคยหนักมากที่สุดตอนม.ปลาย หนัก 50 กิโล ตอนนั้นไม่รู้ตัวหรอกจนเพื่อนมันทัก ตอนนั้นก็อยากลดเลยไปคลินิกแถวบ้านไม่ดังหรอก ได้ยามาแต่จำไม่ได้แล้วว่ายาอะไรบ้าง รู้แต่ว่ามียาถ่ายตัวนึง หากครั้งเดียวลดลงได้นิดหน่อย 3 โลกว่าๆ เหลือประมาณ 47 ช่วงที่กินยาจะหงุดหงิดง่าย เพลียง่วงนอน ไม่รู้สึกอยากอาหารเลย ยานวดก็ไม่ได้ไปอีกเพราะกลัวผลข้างเคียง ”

เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยแล้วสวຍยังคงรู้สึกไม่พึงพอใจรูปร่างตนเอง เพราะคำวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อน แม้ว่าคำวิจารณ์จะค่อนข้างไปในทางบวกแต่เมื่อฟังแล้วสวຍก็ยังต้องการลดน้ำหนัก

“ตอนนี้หนัก 45 อยากผอมกว่านี้นิดนึง เมื่อวันก่อนเพื่อนทักว่าสวຍอ้วนขึ้นกว่าตอนเปิดเทอมนะ เพื่อนบอกว่าอย่างนี้แหละดีแล้ว ดีกว่าเมื่อก่อน ”

ปัจจัยสำคัญที่เป็นสาเหตุให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างคือเพื่อน

“เพื่อนเนี่ยะตัวดีเลย เพราะส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ ... ถ้าอยู่กลุ่มเพื่อนที่ผอมๆก็จะมีผลกดดันให้ลดน้ำหนักมากขึ้น ... คิดว่าเพื่อนอิทธิพลมากกว่าแฟน ถ้ามีแฟนแล้วจะปล่อยตัว สำหรับคนนี้เพื่อนบอกให้ เลิกคบเพราะไม่หล่อ ตอนนี้ก็ดูๆอยู่นะ ”

ปัจจุบันสวยยังคงลดน้ำหนักอยู่ แต่ไม่ได้รับประทานยาลดน้ำหนัก สวยเลือกใช้การลดอาหาร ออกกำลังกายเป็นบางครั้ง และ รับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริมลดน้ำหนักที่มีจำหน่ายทั่วไปตามร้านขายยาหรือซูเปอร์มาร์เก็ตชั้นนำทั่วไป

“เคยกิน DLA 600 เมื่อประมาณปีที่แล้ว ที่เลือกกินเพราะเพื่อนบอกว่าได้ผล มันจะช่วยให้เผาผลาญดีขึ้น ก็ได้ผลนะ แล้วก็เคยกินบำรุงผิว DLINK ซึ่งได้ผลทำให้ผิวดีขึ้น กิน SUM ที่เป็นดอกทานตะวัน จะเปลี่ยนสีห่อไปเรื่อยๆแต่ไม่ได้กินเป็นประจำกลัวผลข้างเคียง แต่จะกินเป็นพักๆเมื่อรู้สึกว่ายาว ส่วนใหญ่จะไปซื้อกับเพื่อนช่วยๆกันตัดสินใจบางครั้งก็ไปคนเดียว ใจจริงไม่อยากกินพวกนี้มากกลัวมันสะสมในร่างกาย ถ้ามีเวลาวางมือไว้ก็ชอบออกกำลังกาย อยู่ชมรมฟันดาบนานๆที่ก็เล่นเทนนิส ตอนเย็นๆก็เล่นฟิตเนสอยู่ที่คณะ แต่ช่วงเปิดเทอมเรียนหนักไม่ค่อยมีเวลาเท่าไรเลยต้องใช้วิธีอด และช่วงนี้ชอบกินกินเข้าไป สอบเสร็จค่อยลด ”

คุณแม่ของสวยแสดงความห่วงใยเมื่อสวยไม่ยอมทานข้าว และมักซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมาให้สวยรับประทานเป็นประจำ

“ แม่จะว่าบ่อยๆว่าผอมและไม่ค่อยกินข้าว เลยซื้อพวกอาหารเสริมมาให้ เป็นพวกสาหร่ายวิตามิน แต่ช่วงนี้ไม่อดเพราะว่าชอบอยู่กิน แต่จะพยายามกินให้น้อยมากกว่า กินข้าวชนิดหน้อยเพราะไม่ค่อยชอบ ชอบกินแต่ไอติม ถ้าให้เลือกรักก็จะกินขนมมากกว่ากินข้าว ที่บ้านมีน้องเล็กอีกคนก็จะมีพวกคอรัลเฟลก ”

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็เป็นอีกเหตุผลที่ทำให้สวยอยากมีต้นแขนเล็กมากกว่านี้

“ ถ้าผอมแล้วก็หาเสื้อผ้าใส่ง่าย แถมใส่แล้วสวยด้วย ตอนนี้แขนก็ไม่ใหญ่มากแต่อยากให้เล็กกว่านี้อีกนิด เพราะส่วนใหญ่ชอบใส่แขนกุด สายเดี่ยวก็บ้างแต่ไม่ค่อยโชว์บ่อยหรอกที่ไปใส่เสื้อคลุมทับมากกว่าถอดเฉพาะเวลาเดินสยาม ส่วนใหญ่จะซื้อที่สยามกับเพื่อนๆเพราะสะดวกเดินไปนิดเดียวเอง ”

สวยคิดว่ารูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะนำมาพิจารณาในการรับเข้าทำงาน

“ในการสมัครงาน หนูคิดว่าถ้าความสามารถเท่ากัน บุคลิกดีเหมือนกัน สุดท้ายก็คงต้องตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตา”

ส่วนที่ 4 ฟิต

กรณีศึกษาของฟิตแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการเปิดรับสื่อมวลชนตะวันตก ประเภทนิตยสารผู้หญิงต่างประเทศฉบับภาษาไทย ที่ส่งผลให้นิสิตหญิงตระหนักถึงบรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามแบบผอมเพรียวกระชับมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย และยอมรับบรรทัดฐานรูปร่างแบบดังกล่าวเป็นรูปร่างในอุดมคติ กรณีศึกษานี้ยังได้แสดงให้เห็นว่าภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชนไม่ได้เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง เพราะในความเป็นจริงของกรณีนี้ความไม่พึงพอใจรูปร่างมีสาเหตุสำคัญมาจากการวิพากษ์วิจารณ์ของเพื่อนๆ

ฟิตกำลังศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 อายุ 20 ปี เกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ เป็นลูกสาวคนเล็กของบ้านเธอมีพี่สาวสองคน ครอบครัวของเธอมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี คุณพ่อเป็นนักธุรกิจ ส่วนคุณแม่เป็นแม่บ้าน ฟิตเป็นสาวที่มีรูปร่างผอมเพรียว สูง 160 เซนติเมตร น้ำหนัก 47 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 18.36 จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แขนเรียวยาว ต้นแขนมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย ขาเล็กเรียวยาว ดูกระชับกระฉ่งคล่องตัว ฟิตให้ความสำคัญกับรูปร่างในช่วงล่าง เธอชอบรูปร่างที่มีสะโพกกลมกลิ้ง รูปร่างในอุดมคติของเธอ คือ เจนนิเฟอร์ โลเปซ ช่วงที่ออกอัลบั้มแรก เธอยังเสริมอีกว่าสะโพกเป็นส่วนของร่างกายที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิง

“ชอบอ่านคอสโม กับ คลีโอ ซื้อมาทุกเดือนแต่ก่อนเคยเป็นสมาชิกแต่ตอนนี้ไม่เอาแล้วเพราะส่งเข้าไปซื้อเองหันใจกว่า ไม่รู้ว่าชอบอ่านเพราะอะไรบางครั้งหนูคิดว่าเป็นความเคยชินมากกว่าคือเดือนไหนไม่ได้อ่านแล้วรู้สึกขาดๆก็เลยซื้อเรื่อยมา ... อืมใช่ที่ในนั้นส่วนใหญ่จะมีแต่ภาพดาราดะวันตก เห็นเรื่อยๆก็รู้สึกว่ายากเกิดเป็นฝรั่งบ้างเนอะ คำสูงดี ที่สำคัญหนูว่าเค้าขวยกว่าคนไทย แล้วฟิตก็จะชอบแบบไม่ผอมมาก แบบตะเกียบไม่ชอบ ชอบแบบมีสะโพก แล้วก็มีเอว แบบ เจโล คือตอนนี้เจโลดูเบอะไปชอบตอนแรกที่เพิ่งออกอัลบั้มใหม่ๆมากกว่ายังฟิตๆยังเฟิร์มอยู่ ชอบหุ่นแบบเจโล ที่ชอบเพราะไม่ดูผอมเกินไปมีสะโพกทำให้ดูเป็นผู้หญิง ไม่ชอบคนที่กันแบนๆ แล้วหน้าอกก็ไม่ต้องใหญ่มากถึงจะสวย เพราะถ้าใหญ่เกินไปจะดูน่ากลัว ส่วนดาราดะวันตกที่ชอบ รู้สึกจะไม่มี”

ปัจจุบันพิตพึงพอใจกับรูปร่างตนเอง แต่ลึกๆแล้วก็ต้องการมีบันทึยเหมือนรูปร่างใน
อุดมคติ

“รูปร่างตัวเองตอนนี้อยู่แล้ว แต่ถ้าได้กินแบบเจโลก็จะดียิ่งขึ้นอีก มีทางเดียวคือไปทำศัลย
กรรมซึ่งไม่เอาเด็ดขาด ก็เลยบอกตัวเองว่าจงพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่”

พิตเล่าว่าเคยผ่านการลดน้ำหนักมาแล้ว จุดเริ่มต้นของการลดน้ำหนักเริ่มตอนศึกษาอยู่
มัธยมศึกษาปีที่ 5 สาเหตุของการลดน้ำหนักมาจากความคิดของเธอเอง คือ การที่เห็นเพื่อนๆใน
กลุ่มมีรูปร่างที่ผอม เธอเลือกที่จะอดอาหาร และ ออกกำลังกาย ควบคู่กันไปจนลดน้ำหนักไปได้ 5
กิโลกรัม เมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยพิตก็ยังคงลดน้ำหนักอยู่เนื่องจากช่วงเวลาเปิดเทอมการ
เรียนทำให้เธอไม่มีเวลาที่จะไปออกกำลังกายน้ำหนักจึงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย วิธีการลดน้ำหนักที่พิตใช้
เป็นหลักคือ การออกกำลังกาย

“ ช่วงชีวิตที่น้ำหนักมากที่สุด 52 กิโล ตอน ม.5 คือ เพื่อนๆในกลุ่มผอมๆกันทั้งนั้นเราก็
เลยอยากผอมบ้าง ไม่มีใครบอกให้ลดนะที่ แต่ช่วงนั้นรู้สึกตัวหนาๆไม่ชอบตัวเองเลย
ไม่ได้หามือหรือกินยาอะไร แต่อดอาหารเองแบบแทบจะไม่กินอะไรเลยวันๆ แล้วออก
กำลังกายอย่างเดียว ก็ผอมลง จนเหลือ 49 กิโล ตอนเข้ามหาลัย พอเข้ามหาลัยก็ยังลด
น้ำหนักอยู่ แต่ไม่ได้ลดแบบอดอาหารแล้ว พิตจะใช้วิธีเพิ่มกล้ามเนื้อ และ ลดไข
มันโดยการออกกำลังกาย ตอนนั้นก็ไปสมัครของ Carlifornia Fitness สาเหตุที่ลดน้ำ
หนักคือมีบางช่วงรับประทานอาหารเยอะเกินไปแล้วไม่ได้ออกกำลังกายทำให้น้ำหนักร่าง
กายเพิ่มขึ้นอย่างตอนเปิดเทอมนี้ไม่ค่อยมีเวลาไปออกกำลังกายน้ำหนักเลยพุ่งขึ้นนิด
หน่อย ปิดเทอมจึงเป็นช่วงเวลาของการลดน้ำหนัก “

นอกเหนือไปจากการออกกำลังกายแล้ว พิตยังเคยเข้าคอร์สนวดสลายไขมันอีกด้วยด้วยตอน
ช่วงปีที่ 1 และ ปีที่ 3 เหตุผลที่เธอเลือกวิธีดังกล่าวไม่ได้มาจากน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น แต่เป็นในเรื่องของ
ความต้องการที่จะกระชับสัดส่วนของรูปร่างเฉพาะที่เป็นหลัก

“ เข้าคอร์สนวดสลายไขมัน...จะไปเป็นพัทฯถ้าช่วงไหนรู้สึกว่ามันใหญ่แล้วก็จะไป พิตจะ
ไป เคยไปอยู่สองที่ ที่แรก “แมรี่ฟรอนซ์” จะเอาผ้ามาพัน ตอนแรกเข้าไปจะต้องไปวัดตัว
ก่อนว่าส่วนไหนใหญ่เกินไปดูไม่สวยงามต้องทำที่จุดนั้นๆให้ลดขนาดลงซึ่งเรียกว่า
“GOAL” แล้วเจ้าหน้าที่จะบอกว่าต้องทำคอร์สไหน เป็นเงินเท่าไร ตอนทำจะเอาผ้ามา

มี พันโดยที่ผ้านั้นจะชุบน้ำยาหรืออะไรสักอย่างแล้วก็ทิ้งไว้ 30 นาที นั่งรอสักพักเพราะไม่

เตียง ถ้าเป็นคนอ้วนจะมีการนวดครีมและตบๆ แต่หนูไม่อ้วนถึงขนาดนั้นเลยไม่ต้องทำ ส่วนราคาก็แล้วแต่รูปร่างของคน ที่พืดทำก็ประมาณ 30,000 บาท 10-20 ครั้ง ถ้าที่ “แมรี่ฟรอนซ์” จะหนาวเกินไปเหมือนมันกระตุ้นการเมตาบอลิซึมหนาวเกินไป ถ้าทำต้อง 2 วันทำที (แบบที่โฆษณาเอมม่า กับ กิก) จะมีถุงร้อนให้ด้วย”

นอกจากเหนือจากสถานบริการเสริมความงามดังกล่าวข้างต้น พืดยังไปใช้บริการกับสถาน บริการเสริมความงามชื่อดังอีกแห่งหนึ่ง

“ ส่วนอีกที่หนึ่งที่พืดไปมาที่หลัง คือ Body and Shape จะมี 3 ชั้นตอนเลยคือแบบที่ แมรี่ฟรอนซ์มันจะครึ่งชั่วโมง แต่ที่ Body and Shape นี้จะ 2-3 ชั่วโมงก็ คอร์สนึงก็ครึ่ง อันนี้แล้วแต่คนเหมือนกันต้องไปให้เค้าตีราคา เค้าบอกว่าประมาณ 3-4 หมื่น แต่แค่ 10 ครั้ง ครั้งหนึ่งก็ 2-3 ชั่วโมง ส่วนชั้นตอนก็แล้วแต่คนเพราะหนูเคยพาเพื่อนไปทำไม่เหมือน หนู เค้าจะวัดข้อมือเรา วัดขนาดกระดูก วัดbody weight วัดหมดเลยดึงเนื้ออะไรมาหมด เลยละเอียดกว่าแมรี่ฟรอนซ์ ของหนูเค้าให้ทำเป็นเครื่องที่ใช้ขนาดตรงบริเวณที่จะลด นวด ก่อนประมาณครึ่งชั่วโมงแล้วเอาผ้ามาพันให้ร้อนจำไม่ค่อยได้ทำไปนานแล้วตั้งแต่เดือน มีนาคม ”

เมื่อถามถึงประสิทธิผลจากการไปใช้บริการของสถานบริการเสริมความงามชื่อดังทั้งสอง แห่ง พืดเล่าว่า

“ ทั้งสองที่ก็ลดเหมือนกัน แต่ของที่แมรี่ฟรอนซ์มันจะน้ำหนักขึ้นเร็ว แต่ที่ Body and Shape คือยังไม่ขึ้นเลยหนูทำตั้งแต่เดือนสาม ตอนทำแมรี่ฟรอนซ์นี่อยู่ปี 1 ตอนนี้อยู่ปี 3 แมรี่ฟรอนซ์นี้ทำไปก็เหลือ 2 ครั้ง กะจะเก็บไว้ไปทำอีกตอนอ้วนแต่สุดท้ายก็ไม่ได้ไปขาด ทุนไป 2 ที หนูไม่ค่อยชอบที่แมรี่ฟรอนซ์เท่าไรเพราะมันหนาว แต่ Body and Shape จะ ร้อนตรงกันข้ามกัน ของแมรี่ฟรอนซ์นี้เค้าบอกว่าจะไม่ได้สลายไขมันที่สะสมไว้ แต่จะ สลายที่มันมาพอกไว้เท่านั้น ที่แมรี่ฟรอนซ์จะเปลี่ยนตัวพีริเซนเตอร์ไปเรื่อยๆ แต่ ถ้าที่ Body and Shape นี้จะใช้พีริเซนเตอร์คนเดียวกันไปเรื่อยๆให้เห็นว่ายังไงก็ไม่เปลี่ยนแปลง ”

สาเหตุที่พีตตัดสินใจเข้าสถานบริการเสริมความงามมาจากคำแนะนำของเพื่อนผู้เคยใช้บริการก่อนหน้านี้ และ จากนางแบบโฆษณาของสถานบริการเสริมความงามแห่งนั้น พีตไม่ได้ต้องการลดความอ้วนแต่ต้องการให้สัดส่วน ได้แก่ บั้นท้าย ต้นแขน และ ขา กระชับขึ้น

“ไม่ได้อยากลดน้ำหนัก แต่ต้องการให้รูปร่างกระชับเป็นบางจุด อย่างเช่นกัน ต้นแขน ขา พอดีเพื่อนเค้าไปทำก่อนแต่เพื่อนเค้าจะตัวใหญ่กว่าหนูไปให้เค้าตีราคา 80,000-90,000 ก็เลยอยากลองทำดูบ้างเห็นจากเอมมาด้วย ตอนแรกที่แม่รี่ฟรอนซ์พาพ่อไปด้วย คุณพ่อไม่ค่อยชอบให้ทำอะไรแบบนี้เพราะมีความรู้สึกว่าย่ำทำแล้วก็กลับมา มันไร้สาระตามสไตล์ผู้ชาย แต่พ่อก็บอกว่าลองไปทำดูซิไปดูprocessว่ามันทำยังไงบ้าง สุดท้ายพ่อกี้ให้ทำ ... ที่ตัดสินใจไปทำที่ Body and Shape ไม่มีใครแนะนำ แต่เพราะที่เดิมมันไม่ดี แล้วสองที่นี้เค้าก็เป็นคู่แข่งกันก็เลยลองไปดูอันนี้ จริงๆที่อื่นก็มีนะเห็นตามหนังสือ 5-6 พัน หนูก็ไม่มั่นใจก็เลยลองไปดู Body and Shape ราคาที่สุสี้ แม่รี่ฟรอนซ์ เลยลองทำดู จะทำที่สยามเซนเซอร์ ส่วนแม่รี่ฟรอนซ์จะทำที่สีลม ... ครั้งนี้ที่ทำพ่อก็ไม่รู้ถ้ารู้โดนว่าแน่ ก็ครั้งที่แล้วที่พ่อกี้ให้ทำคือจะให้เรียนรู้processแต่ไม่รู้แล้วว่าเป็นยังไงบ้าง ถ้าขึ้นไปทำอีกพ่อกี้ว่าแน่เลยไม่บอกดีกว่า ครั้งนี้เลยต้องออกเอง ส่วนแม่ ตอนที่ไปทำแม่รี่ฟรอนซ์รู้ว่าไปทำ แต่ที่ Body and Shape นี้เค้าคิดว่าไปนวดตัว”

ปัจจุบันพีตยังรู้สึกพึงพอใจในรูปร่างตนเอง แต่ในอนาคตถ้าเพื่อนเกิดว่าอ้วนขึ้นพีตจะกลับไปใช้บริการของสถานบริการเสริมความงามอีก

“ตอนนี้ยังไม่รู้สึกเบอะ ถ้ารู้สึกเมื่อไหร่คงไปทำอีก ... เพื่อนทักว่าอ้วนกว่ามันเมื่อไรก็เมื่อนั้นแหละคะพี่ แบบยอมไม่ได้”

พีตคิดว่าถ้าตนเองเป็นผู้คัดเลือกคนเข้าทำงานจะไม่ตัดสินใจกันที่รูปร่าง

“รูปร่างไม่ได้ตัดสินความสามารถในการทำงาน ถ้ามีสองคนให้เลือกอ้วนกับผอมหนูอาจจะเลือกแบบสอบถามเชิงจิตวิทยาเป็นตัวตัดสินมั้งพี่”

ส่วนที่ 5 แจ่ม

กรณีศึกษาของแจ่มแตกต่างไปจากนิสิตหญิงคนอื่นตรงที่แจ่มนิยมเปิดรับสื่อมวลชนไทยอันได้แก่ ละครทางช่อง 3, 5, 7, 9 และไอทีวี ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้รูปร่างในอุดมคติของแจ่มเป็นมีลักษณะผอมบางกระทัดรัดไม่สูงเกินไป สิ่งที่สำคัญได้จากกรณีศึกษานี้คือ แม้ว่ารูปร่างของนิสิตหญิงจะไม่เหมือนกับรูปร่างในอุดมคติ แต่การได้รับกำลังใจจากเพื่อนและครอบครัวจึงทำให้นิสิตหญิงไม่เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

แจ่มกำลังศึกษาอยู่คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 เป็นลูกสาวคนเดียว เธอเกิดและอาศัยอยู่ที่จังหวัดชลบุรีจนอายุได้ 5 ขวบ ครอบครัวก็ย้ายเข้ามาอยู่กรุงเทพมหานคร ครอบครัวของเธอมีสฐานะปานกลาง คุณพ่อและคุณแม่รับราชการ แจ่มเป็นผู้หญิงค่อนข้างเรียบร้อย ปัจจุบันแจ่มสูง 160 เซนติเมตร น้ำหนัก 51 กิโลกรัม จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อถามถึงความรู้สึกที่มีต่อรูปร่างของตนเอง และ ประสบการณ์เรื่องการลดน้ำหนัก แจ่มบอกว่า

“ แจ่มเองก็ไม่ใช้คนรูปร่างดี ต้นขากับน่องใหญ่ไปนิด แต่ในชีวิตไม่เคยลดความอ้วน แต่ถ้ารู้สึกอ้วนไปก็จะไม่ถึงกับอดอาหาร แต่จะออกกำลังกายมากกว่าประกอบกับรับประทานอาหารให้น้อยลง ปัจจุบันคิดว่ารูปร่างของตนเองดีอยู่แล้ว ไม่ผอมมากและไม่อ้วนจนเกินไป ดีอยู่แล้ว คิดว่าไม่น่าเกลียดหรือผิดปกติ ”

แจ่มเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างโชคดีที่คนรอบข้าง ได้แก่ คุณพ่อคุณแม่ และ เพื่อนๆ ไม่วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างของเธอ ก็มีบ้างที่รู้สึกตัวเองอ้วนซึ่งแจ่มจะรู้ด้วยตัวเองเมื่อสวมใส่เสื้อผ้าที่มีอยู่แล้วรู้สึกอึดอัด

“ ครอบครัวพ่อแม่ก็จะไม่ค่อยได้พูดอะไรอยู่แล้วว่าเราจะกินมากกินน้อยอ้วนไม่อ้วนก็ไม่เคยว่าอะไร ส่วนเพื่อนๆ นั้น ก็จะให้กำลังใจว่าดีอยู่แล้ว ส่วนสื่อมวลชนก็ไม่สนใจอยู่แล้ว แต่จะรู้ด้วยตัวเองอ้วนขึ้นตอนที่ใส่เสื้อผ้ากางเกงแล้วดูมันแน่นๆ พิ๊ดๆ ”

รูปร่างที่สวยงามตามอุดมคติของแจ่มจะต้องไม่ผอมจนเกินไป แจ่มชอบรูปร่างของ ปู ไปรยา แต่ก็ชื่นชอบกับการแต่งกายด้วย เพราะสองสิ่งนี้จะเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน แต่ในความเป็นจริงแจ่มคิดว่าผู้หญิงจะดูดีหรือไม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าจะมีรูปร่างอ้วนหรือผอมเพียงเท่านั้น สิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้หญิงดูดีก็คือ บุคลิกภาพ

“ ชอบแบบพอดีๆไม่ผอมมากจนเกินไปอย่างคุณไซ (ปู ไปรยา)นี้รูปร่างกำลังดีไม่สูงเกินไป ไม่เตี้ยเกินไป เอวบางร่างน้อย แต่ผู้หญิงรูปร่างดีก็ไม่ได้จะสวยเสมอไปมันขึ้นอยู่กับ การแต่งกายด้วยเพราะสองสิ่งนี้จะช่วยกันเอง แต่คนอ้วนก็เชื่อว่าไม่สวยนะคะ สวยไม่สวยขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ อย่างที่หนูหม่อมนี้ชอบหนูชอบมากเพราะเป็นผู้หญิงอ้วนที่มีความมั่นใจในตัวเอง มีความสามารถเป็นที่ยอมรับ ทั้งด้านการแสดง และ งานพิธีกร แต่งตัวออกมาแล้วดูดี บางทีที่เค้าใส่สายเดี่ยวแล้วก็ไม่แคร์สายตาใคร”

แจ่มไม่แต่งตัวตามสมัยนิยมประเภท เสื้อตัวเล็กๆ เสื้อสายเดี่ยว และ เสื้อแขนกุด เนื่องจากใส่แล้วไม่สวย

“ ไม่ได้แต่งตัวตามแฟชั่นเพราะเสื้อผ้าที่ออกมาส่วนใหญ่ทำเพื่อคนที่มีสัดส่วนเล็กๆเท่านั้น อย่างเสื้อตัวเล็กๆ สายเดี่ยวแขนกุด แต่จริงๆแล้วโดยส่วนตัวไม่ใช่คนอ้วนนะแต่เราใส่เสื้อผ้าตัวเล็กๆแบบนั้นแล้วไม่สวยๆ เพราะแขนใหญ่ ปกติซื้อเสื้อที่สยามเลือกใส่เสื้อที่พอดีตัวกับกางเกงยีนส์ เสื้อสายเดี่ยวไม่ใส่เลย แต่แขนกุดยังใส่บ้างแต่นานๆครั้ง ”

สื่อมวลชนที่แจ่มเปิดรับเป็นประจำคือโทรทัศน์

“ชอบดูละครตอนเย็นคะ (ยิ้ม) ดูแล้วติดตอนนี้ชอบดูคุณไซ ... ไม่ได้อ่านนิตยสารบ่อยนัก เพราะไม่ได้ซื้อส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์มากกว่า ... ไม่ได้ติดคะ (ยิ้บซี)”

แจ่มคิดว่าในสังคมปัจจุบันรูปร่างเป็นส่วนสำคัญของการประกอบอาชีพ ผู้หญิงรูปร่างผอมมีโอกาในการทำงานมากกว่าผู้หญิงรูปร่างอ้วน โดยเฉพาะในผู้หญิงที่ปรากฏให้เห็นตามสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นนักแสดง หรือ ผู้ประกาศข่าว ก็จะเป็นผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียวเป็นส่วนใหญ่มองคนก็มีความสามารถน้อย

“ คนผอมดูมีโอกาสมากกว่าในละคร หรือแม้กระทั่งผู้ประกาศข่าวก็จะมีรูปร่างผอมเพรียวน้อยมากที่จะเป็นคนอ้วน ทั้งๆที่ความสามารถก็ไม่ค่อยมาก ”

ส่วนที่ 6 โอเด็ต

กรณีศึกษาของโอเด็ตแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนตะวันตก อันได้แก่ รายการแฟชั่นโชว์ทางโทรทัศน์ที่แพร่กระจายบรรทัดฐานรูปร่างผอมเพรียวสูงโปร่งแบบผู้หญิงตะวันตกมาสู่สังคมไทยจนทำให้เกิดการยอมรับรูปร่างผอมเพรียวแบบตะวันตกเป็นรูปร่างในอุดมคติของตนเอง ในกรณีนี้ทัศนคติหญิงปรารถนาที่จะมีรูปร่างผอมเพรียวสูงโปร่งเหมือนผู้หญิงลูกครึ่งไทยตะวันตก แต่ถึงกระนั้นก็ตามการไม่มีรูปร่างเหมือนรูปร่างในอุดมคติก็น่าสนใจสาเหตุใหญ่ให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง 'สาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างคือ การเปรียบเทียบรูปร่างตนเองกับรูปร่างของเพื่อน การแข่งขันกันผอม และ คำวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อน ๆ

โอเด็ตเรียนอยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ชั้นปีที่ 3 เป็นลูกสาวคนเดียวแต่เธอก็ไม่เหงาเพราะมีคุณแม่ที่เป็นเหมือนเพื่อนคอยให้คำปรึกษาเรื่องราวต่างๆ และมีลูกพี่ลูกน้องผู้หญิงอายุรุ่นราวคราวเดียวกันอยู่หนึ่งคน เธอเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ในช่วงชีวิตวัยเด็กคุณแม่ส่งให้เรียนที่โรงเรียนใกล้บ้านซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาจนจบประถมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงวัยเด็กนั้นเธอบอกว่าเธอเป็นเด็กที่มีใจดีได้ว่ามีรูปร่างอ้วน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โอเด็ตเรียนต่อที่โรงเรียนสตรีชื่อดังแห่งหนึ่งในกรุงเทพ ชีวิตการเรียนในระดับมัธยมไม่ได้ทำให้เธอรู้สึกว่ารูปร่างของตนอ้วน เนื่องจากเพื่อนในกลุ่มสมัยมัธยมปลายมีรูปร่างท้วมบางคนก็เป็นทอมตัวใหญ่ และชอบชวนกันไปรับประทานอาหาร

"สมัยเรียนอยู่ประถมก็เป็นเด็กผู้หญิงอ้วนๆแต่ตอนนั้นก็ยังไม่ได้ใส่ใจเพราะยังเป็นเด็กอยู่ มีเหมือนกันที่ญาติผู้ใหญ่เรียกว่าอ้วน แต่ในตอนนั้นไม่ได้คิดอะไรมากเพราะเค้าเรียกเราอย่างนั้นแต่ก็ยังซื่อซนมาฝากบ่อยๆ ตอนม.ปลายก็ไม่ได้สนใจหุ่นเลย คงเพราะเพื่อนเราก็ไม่สนใจ ในกลุ่มก็ตลกขบขันๆทั้งนั้น บางคนก็เป็นทอมพวกนี้ตัวใหญ่ แล้วตอน ม.ปลายจะมีคาบว่าง 1 ชั่วโมง ก็ชวนกันไปทำกิจกรรม(กิน)ในโรงอาหาร "

ปัจจุบันโอเด็ต สูง 155 เซนติเมตร น้ำหนัก 50 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 20 จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เป็นผู้หญิงอารมณ์ดีที่เล่น ดูจากรูปร่างภายนอกก็ไม่อ้วน แต่เธอมีความต้องการที่จะผอมกว่านี้ สังคมในมหาวิทยาลัยเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้โอเด็ตต้องการลดน้ำหนัก เธอให้เหตุผลว่า

" ตอนม.ปลายก็ไม่คิดอะไร แต่พอเข้าอักษรมาเห็นผู้หญิงผอมๆเพรียว (ทำมือประกอบ) และเพื่อนๆในกลุ่มก็บางๆกันทั้งนั้น เราจะไม่ลดก็ไม่ได้ "

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาโอเต้จึงพยายามอดอาหาร ซึ่งความพยายามก็เป็นผล จากน้ำหนัก 51 กิโลกรัม ลดเหลือ 46 กิโลกรัม ก่อนขึ้นปีที่ 2

“ ตอนนั้นก็อดบ้างกินบ้าง ถ้าทนไม่ไหวก็กลับไปกิน น้ำหนักก็เลยขึ้นๆลงๆ ต้องใช้ความอดทนมากมันอยากไปหมดเลยช่วงที่อดจะกินแต่ผลไม้เท่านั้นทำได้อย่างมากที่สุดก็ 6 วัน พอขึ้นปี 2 ก็ 46 กิโล ”

ในช่วงปีที่ 2 โอเต้รักษาระดับน้ำหนักไว้ที่ 46-47 กิโลกรัม แต่พอขึ้นปีที่ 3 น้ำหนักเธอก็เพิ่มขึ้นอีก

“ เคยออกนอกกลุ่มออกทางไปพักนึง แบบแอบบวม 49 กิโล เป็นผลมาจากปิดเทอม ตอนนั้นก็ลดความอ้วนอยู่ รู้ได้จากกระโปรงฟิตที่ขึ้น เพื่อนมันก็ด่า ”

ในชั้นปีที่ 3 โอเต้เริ่มทดลองวิธีลดความอ้วนใหม่ๆดู ได้แก่ การเข้าคอร์สนวดกระตุ้นไฟฟ้า ในตอนแรกก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจสัดส่วนลดลงแต่จะคืนตัวเร็วมาก

“ เคยไปหาแบบอโรมาคอร์ส เป็นแบบนวดกระตุ้นไฟฟ้า ที่เซ็นทรัลพระราม 3 บอดี้เซพ จะเห็นผลเร็วมากแต่จะคืนเร็วมาก ขนาดกินปกติยังขึ้นเร็วมาก แต่ไม่ได้ทำต่อเนื่องจากคอร์สนี้ได้จากแม่เพราะว่าแม่ไปนวดหน้าทีนั้นบ่อยๆ ”

สำหรับโอเต้รูปร่างที่สวยงาม กับ การเรียนมักไปด้วยกันไม่ได้

“ ช่วงมิดเทอมนี้กินหนักมาก เครียดก็กิน อ่านหนังสือดึกด้วยยิ่งกินหนักเข้าไปอีก ไม่สนแล้วว่าอ้วนเรื่องสอบมาก่อนเดี๋ยวค่อยลดทีหลัง ตอนนั้นสอบเสร็จแล้วก็เลยต้องลดแบบจริงจังจ้จ ”

เมื่อสอบกลางภาคเสร็จสิ้นโอเต้ก็เริ่มต้นลดน้ำหนักอีกครั้ง โดยการอดอาหารแต่ในครั้งนี้แตกต่างจากการอดอาหารครั้งที่แล้วๆมาอยู่ตรงที่ว่าเป็น “สูตรลดน้ำหนัก” ที่ได้จากอินเทอร์เน็ตที่เพื่อนเอามาให้แต่ก็ไม่สำเร็จ

“ สูตรลดน้ำหนัก 7 วัน อยู่ เพื่อนเอามาจากเน็ต สองวันแรกกินแต่ผักผลไม้ วันที่

สามก็เพิ่มข้าว อีกสี่วันที่เหลือก็เพิ่มเนื้อสัตว์ที่ไม่ค่อยมีไขมัน แคว้นที่สองก็ร่วงแล้ว
แหละพี่ "

สำหรับครอบครัวของโอเด็ต คุณพ่อจะไม่สนใจเรื่องรูปร่างของลูก จะมีก็แต่คุณแม่

" พ่อไม่ใช่ แต่แม่นี่ประจำ บางครั้งแม่อีกจะทักว่าอ้วนไปแล้วนะ แต่พอลดน้ำหนักแบบ
จริงจังแบบอดอาหาร แมื่อบอกว่าให้กินบ้างก็ได้ "

เวลาที่โอเด็ตลดน้ำหนัก เธอจะเปลี่ยนไปดูช่อง 39 Chic chanel เป็นประจำ เพื่อให้เกิด
กำลังใจในการลดน้ำหนัก แม้ว่าเธอจะเห็นรูปร่างที่ผอมเพรียวในสื่อมวลชนแต่เธอก็ยังยืนยันว่าเพื่อนมี
ส่วนทำให้เธอตัดสินใจลดน้ำหนักมากที่สุด

" ชอบโอเด็ตเพราะผอมดีแต่คงหนุคงทำไม่ได้ถึงขั้นนั้นเพราะเตี้ยล่ำ เอาแค่ผอมจนไม่โดน
เพื่อน ๆ รมกัดก็พอ นี่ก็กำลังลดอยู่ ตอนลดนี้จะดูแต่ 39 พวก TV Champion ยุทธการกะ
ทะเลลึก จะไม่ดูเลย สื่อมวลชนมีอิทธิพลกับการที่เราอยากผอมบ้าง แต่เพื่อนจะมีอิทธิ
พลมากกว่าเพราะเพื่อนในกลุ่มจะผอมเพรียวบางกันทุกคน "

เคเบิลทีวีในปัจจุบันนิยมนำรายการจากต่างประเทศมานำเสนออย่างเช่นรายการ Extrem
Makeover ที่นำคนที่อ้วน หน้าตาไม่ดีมาแปลงโฉมใหม่ด้วยวิธีการจัดการกับร่างกายแบบต่างๆ
การนำเสนอวิธีการเหล่านี้กระตุ้นให้ผู้ชมอยากจะทำตาม ในกรณีของโอเด็ตนั้นอยากทำศัลย
กรรมแต่เธอคิดว่าคงไม่ได้รับอนุญาตจากครอบครัว

" ชอบดู extrem makeover อยากได้ครูฝึกออกกำลังกายไว้ที่บ้านซักคนจะได้เฟิร์ม
อยากทำจมูก และ ดูดไขมันต้นขา และ หน้าท้อง เพราะเห็นแล้วเปลี่ยนจากหน้ามือเป็น
หลังมือ อยากทำแต่ที่บ้านคงไม่ให้ทำ ใจจริงอยากทำ "

ปัจจุบันโอเด็ตไม่พอใจรูปร่างของตนเพราะอยากใส่เสื้อแขนกุดได้สวยแบบเพื่อนๆ ในกลุ่ม
เธอคิดว่าตัวเธอเองคงมีรูปร่างอ้วนเกินไปจึงพยายามลดน้ำหนัก

" หนูก็ใส่แขนกุดนะพี่แต่ไม่ค่อยมั่นใจเท่าไร เพราะว่าอ้วน อยากใส่ให้สวยแบบเพื่อนๆ
บ้าง ตอนนั้นก็พยายามรีดน้ำหนักอยู่ "

ถ้าเรียนจบโอเคดีวางแผนไว้ว่าจะสมัครงานกับบริษัทญี่ปุ่นจะได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา เธออยากผอมกว่านี้เพราะว่าจะทำให้ดูมีบุคลิกภาพดีกว่าในตอนสมัครงาน

“ว่าจะสมัครงานในบริษัทญี่ปุ่น จะได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นที่เรียนมาด้วย แต่ก่อนจะสมัครคงต้องผอมกว่านี้จะได้ดูดี เพราะไม่รู้เค้าจะตัดสินจากอะไรบ้างผอมไว้ก่อนดีกว่า”

ส่วนที่ 7 ต่าย

กรณีศึกษาของต่ายแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนตะวันตก อันได้แก่ ภาพยนตร์ตะวันตก และ มิวสิควิดีโอของนักร้องชาวตะวันตกที่ทำให้ทัศนคติตระหนักรู้ถึงบรรทัดฐานรูปร่างผอมเพรียวกระชับมีกล้ามเนื้อแบบนักกีฬา และยอมรับบรรทัดฐานดังกล่าวเป็นรูปร่างในอุดมคติ กรณีศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า “ความรู้เท่าทันสื่อมวลชน” ภายใต้อิทธิพลของความเป็นจริงทางพันธุกรรม อาจเป็นปัจจัยในการป้องกันและบรรเทาการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างที่มีสาเหตุมาจากสื่อมวลชนได้ โดยการที่ทัศนคติเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านลักษณะทางกายภาพทางเชื้อชาติของตนเองกับรูปร่างในอุดมคติ ยิ่งไปกว่านั้นกรณีศึกษานี้ได้ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าการวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อน ๆ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

ต่ายมีพี่น้อง 3 คน เธอเป็นพี่คนโต มีน้องสาวกับน้องชาย ซึ่งปัจจุบันจะเจอกันเมื่อต่ายกลับไปยังบ้าน แต่เดิมเธออาศัยอยู่แถบบริเวณชานเมืองซึ่งได้แก่ จังหวัดปทุมธานี เมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เธอก็ย้ายไปพักอาศัยอยู่บ้านญาติผู้ใหญ่ทางฝ่ายคุณพ่อซึ่งทำให้เธอได้รับความสะดวกในการเดินทางมาเรียนมหาวิทยาลัย ต่ายเป็นผู้หญิงรูปร่างท้วม โดยในปัจจุบันมีส่วนสูง 155 เซนติเมตร น้ำหนัก 50 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 21 จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

“ชอบดูยูบีซีมากกว่าช่องธรรมดา เพราะชอบดูรายการของต่างประเทศมากกว่า บางครั้งมีไอเดียดี ๆ ก็จัดไว้เผื่อใช้ทำงานในอนาคต แต่จะหนักไปทางดูหนัง ชอบดูแนวสืบสวนฆาตกรรม จะไฮไลท์ไว้เลย แล้วก็ชอบดู Channel V กับ MTV”

ในวัยเด็กสมัยที่เรียนอยู่ชั้นประถมเธอเรียนอยู่โรงเรียนสหศึกษา ในความทรงจำของเธอในช่วงเวลานั้นรูปร่างไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับเด็กประถมอย่างเธอ แต่พอมาช่วงมัธยมต่ายก็ยังคงเรียนในโรงเรียนสหศึกษา ในช่วงมัธยมต้นยังไม่ได้สนใจเรื่องรูปร่างเท่าไร แต่พอขึ้นมัธยมปลาย

น้องต่างเริ่มให้ความสำคัญกับความสวยความงามมากขึ้น จุดเริ่มต้นของการลดความอ้วนในชีวิตของต่ายก็เริ่มจากตอนนี่เอง

“ตอนเด็กๆไม่คิดอะไรมาก ชีวิตก็มีแต่ เรียน กิน เล่น นอน ตอนเด็กๆชอบช่วงเวลา กิน กับ เล่น มากที่สุด ส่วนช่วงเวลาเรียน กับ เวลานอน นั้นไม่ชอบเลย เพื่อนๆในสมัยนั้นก็สนใจกันแต่ว่าจะเล่นอะไรกันดีให้สนุกไปวันๆ” พออยู่ ม.ปลาย เพื่อนผู้หญิงในชั้นเรียนเริ่มให้ความสนใจกับรูปร่างหน้าตามากขึ้น ยิ่งถ้าเป็นเพื่อนผู้หญิงบางคนก็เริ่มมีเพื่อนชายมาจีบ ก็ยิ่งให้ความสนใจกับความสวยความงามมาก ในตอนนั้นเราคิดว่าเราค่อนข้างเสียเปรียบเพื่อนเพราะเราเป็นคนรูปร่างท้วมมาตลอดตั้งแต่เด็ก ตอนม.6 รู้สึกว่าจะหนัก 52-53 ประมาณนี้แหละ เมื่อเห็นเพื่อนบางคนในกลุ่มเค้าผอมเราก็อยากผอมบ้าง ก็เลยลดความอ้วนตอนนั้นใช้วิธีอดอาหารแล้วก็ทานแต่ผลไม้เย็นเท่านั้น มันก็ได้ผลนะตอนนั้นลดไปโลกกว่าๆ แต่สุดท้ายก็ตะปะแตก”

การเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยต่ายมีเพื่อนมากขึ้น และได้พบเห็นนักศึกษานหญิงที่มีรูปร่างผอมเพรียวเดินอยู่ทั่วมหาวิทยาลัย บางครั้งเพื่อนในกลุ่มเดียวกันก็มีการวิจารณ์เรื่องรูปร่างของต่ายว่าล่ำเกินไป ต่ายยอมรับว่าคำวิจารณ์จากเพื่อนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการลดน้ำหนัก

“ตอนเข้าปี1ใหม่ ๆน้ำหนักก็ยังขึ้นๆลงๆอยู่ที่ 51-52 บางครั้งเพื่อนมันก็รู้ว่าว่า แกอ้วนเกินไปแล้วนะ ล่ำเกินไปแล้วนะ แบบว่าเสีย self สุดๆ เรารู้ตัวนะว่าเราไม่ผอมแต่เราก็ไม่อ้วนคือ แบบว่าท้วมหนะ แต่เพื่อนมันกลับด่าว่าอ้วน เราก็ไม่โกรธนะเพราะสนิทกัน”

สำหรับวิธีการลดน้ำหนักที่ใช้ในช่วงมหาวิทยาลัยนั้นต่ายบอกว่าไม่เคยคิดจะใช้วิธีรับประทานยาลดน้ำหนักเพราะกลัวจะเกิดผลเสียต่อร่างกาย เมื่อตัดสินใจจะลดน้ำหนักแล้วต่ายจึงนำเรื่องนี้ไปปรึกษาเพื่อนสมัยมัธยมปลายซึ่งเพื่อนก็แนะนำให้ใช้ผลิตภัณฑ์อาหารควบคุมน้ำหนักที่เพื่อนคนนั้นเคยใช้แล้วได้ผล แต่สำหรับต่ายแล้วไม่ได้ผล

“ไม่เคยคิดไปหาหมอเลยเพราะยาลดน้ำหนักที่หมอให้มากินไม่รู้ว่าจะได้ผลรีบล่าแล้วจะมีผลข้างเคียงยังไงบ้างเราก็ไม่รู้ไม่เอาดีกว่า...เพื่อนก็แนะนำให้ลองกินผลิตภัณฑ์เสริมอาหารลดความอ้วนที่เค้าใช้แล้วได้ผล เป็นธุรกิจขายตรงยี่ห้อ Herballive ตอนที่ซื้อมาให้เลือกหลายเซตหลายราคาตั้งแต่ 2,000-5,000 บาท ยิ่งแพงก็ยิ่งเยอะ ตอนนั้นตัดสินใจซื้อชุด B 3,000 กว่าบาท มีให้ 4 กระปุก เค้าบอกว่ากินแล้วทำให้อิม ลดคลอเลสเตรอล ลด

การสะสมของไขมัน ช่วยในการขับถ่าย แต่พอกินเข้าไปแล้วก็ไม่เห็นทำให้อิมเลย ก็ยังอยากกินเท่าเดิม ช่วงที่กินระบบขับถ่ายดีมาก เมื่อกินจนหมดแล้วไม่ได้ทำให้ผอมลงก็เลยเลิกซื้อ”

หลังจากไม่ประสบความสำเร็จในการลดความอ้วนกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารลดความอ้วน ต่ายจึงหันกลับมาใช้วิธีการเดิมๆ คือ อดอาหาร

“ ตอนนั้นก็ไม่ได้ทำอะไรที่กินแล้วไม่ได้ผล เสียตายตั้งค้มากกว่า อดต่อไปเรื่อยๆดีกว่าอยากอดเมื่อไหร่เราก็อด เนี่ยะอดมาอาทิตย์นึงลดไปโลนึ่ง ตอนนี่ 50 แล้ว ... ตอนเข้าก็ใจก็ไม่ใส่หนูหน้าปากซอยก่อนมามหา'ลัย ตอนกลางวันก็ตามใจปากแต่พยายามเลี่ยงอาหารมันๆ ส่วนมื้อเย็นก็กินแต่ผลไม้ เป็นเจียะอยู่อาทิตย์นึง ก็ลดไปได้โลนึ่ง แต่ตอนนี้เริ่มทนนไหวแล้วอยากกินโน่นกินนี่ไปหมดเลย ”

เมื่อถามถึงความพึงพอใจในส่วนต่างๆของรูปร่าง ต่ายบอกว่าไม่ชอบ หน้าท้อง ต้นขา น่อง โดยเฉพาะต้นแขนนั้นไม่พอใจอย่างยิ่งเพราะทำให้เธอมีปัญหากับการแต่งกายตามแฟชั่น

“ ก็ไม่ชอบเยอะนะ เป็นคนมีหน้าท้อง แล้วก็ขาใหญ่มาก แต่ส่วนที่ไม่ชอบที่สุด คือ ต้นแขนซึ่งมันดูล่ำเกินไป ไม่สามารถใส่เสื้อสายเดี่ยว หรือ แขนกุดได้ อยากใส่กับเค้บบ้าง ”

สำหรับวิธีแก้ปัญหารื่องต้นแขนใหญ่นั้น ต่ายใช้การบริหารร่างกายเฉพาะส่วนต้นแขนซึ่งเป็นวิธีที่ได้มาจากการบอกเล่าของเพื่อนในกลุ่ม แต่ก็ทำบ้างไม่ทำบ้างตามความขยัน

“ วางแผนไว้ว่าถ้าแขนเล็กเมื่อไรค่อยยกดัมเบล เพราะตอนนี้ถ้ายกจะไปกันใหญ่ พยายามบริหารแขนตัวเองเผื่อจะเล็กลงบ้าง กางแขนออกไปข้างๆแล้วก็หมุนเป็นวงกลม (อธิบายพร้อมทำท่าประกอบ) วิธีนี้เพื่อนบอกมา ตอนแรกก็ทำเป็นประจำแต่หลังๆเริ่มขี้เกียจ”

ส่วนเรื่องการเลือกซื้อเสื้อผ้า ต่ายชอบไปเดินที่ตลาดนัดสวนจตุจักร เพราะ สนนราคาไม่แพงเกินไปนัก เสื้อผ้าที่ซื้อส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อยืดที่ไม่ตัวใหญ่เกินไป และ ไม่พอดีตัวเกินไปเพราะเมื่อสวมใส่แล้วจะทำให้แลดูน่าเกลียด ไม่เน้นตามแฟชั่นสมัยนิยมแต่ขอให้อำพรางส่วนต้นแขนที่ใหญ่ได้

“ วันเสาร์-อาทิตย์ ถ้าว่างต้องหาเวลาไปเดิน JJ ทั้งร้อน ทั้งคนเยอะด้วยแต่ก็ชอบ เพราะ

ของเยอะบางร้านถูกด้วยต้องดูดีๆ ส่วนใหญ่จะไปเดินคนเดียวเพราะคล่องตัวกว่า ถ้า
ไป

กับเพื่อนจะต้องเสียเวลารอกันไปรอกันมา...ส่วนเสื้อผ้าที่ซื้อก็จะดูให้เหมาะสมกับตัวเอง
มากกว่า จะซื้อเสื้อมีแขนมากที่สุด ไม่กล้าแต่งตามแฟชั่นเพราะไม่มันพอกที่จะโชว์แขน "

สำหรับรูปร่างผู้หญิงในสื่อมวลชน ต่ายชอบรูปร่างแบบนักกีฬาของเจนนิเฟอร์ การ์เนอร์
แต่ต่ายก็ไม่คิดจะนำรูปร่างของตัวเองไปเปรียบเทียบกับดารานางแบบที่ตนเองชื่นชอบ

" ที่ชอบก็มี เจนนิเฟอร์ การ์เนอร์ เพราะดูทุกส่วนเฟิร์มดี ไม่เผละ ใครๆก็อยากเหมือน
ดาราทั้งนั้นแหละคะหนูก็ด้วย แต่หนูจะไม่ชอบเปรียบเทียบรูปร่างตัวเองกับนางแบบ
เพราะคิดว่าพวกหล่อนเป็นนางแบบแต่เราก็เป็นตัวเรา จะทำยังไงคงไม่เหมือนกันไปได้
แล้วยิ่งเค้าเป็นฝรั่งด้วยยิ่งไม่มีทาง"

ปัจจุบันต่ายยังไม่พอใจกับรูปร่างตนเอง เธอคิดว่าถ้าผอมจะทำให้ดูสวยมากขึ้น เธออยาก
สูงประมาณ 168-169 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 47-48 กิโลกรัม เอว 25 นิ้ว หน้าอก 34 นิ้ว
สะโพก 36 นิ้ว และมีต้นแขนเล็กเพรียวสมส่วนกับร่างกาย

" ตอนนี้รู้สึกว่ายอวนเกินไป อยากสูงซัก 168-169 หน้าอก 34 สะโพก 36 เอว 25 ต้นแขน
สมส่วนเล็กเพรียวสมส่วนกับร่างกายไม่ชอบต้นแขนที่กล้ำมิดๆแบบบริทนียูล์วเกินไป
จริงๆแล้วอ้วนก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่อะไรของต่ายนะแต่แค่คิดว่าน่าจะสวยมากกว่านี้ถ้าผอม"

เมื่อถามถึงข้อได้เปรียบของผู้หญิงรูปร่างผอมเพรียว ต่ายมีความคิดเห็นว่า ผู้หญิงที่สวย
ย่อมมีโอกาสทางสังคมมากกว่าผู้หญิงรูปร่างหน้าตาธรรมดาทั่วไปที่มีต้นทุนเป็นการศึกษาที่ดี
และ ฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี เนื่องจากผู้หญิงเหล่านี้มีร่างกายที่สวยงามเป็นทุนเดิม

" คนสวยหุ่นดีหน่ะ ได้ทุกอย่าง ได้เงิน ได้ทำงาน ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ เป็นนางแบบแล้ว
ก็ไปเป็นพิธีกร เป็นดีเจได้ เป็นดาราได้อีก แต่ก็คงต้องใช้ความสามารถด้วย ประกอบกับ
ความมั่นใจ ข้อได้เปรียบคือเขามีทุนทางร่างกาย เขาจึงมีโอกาสมากกว่า อย่างเรื่องการ
สมัครงานบางตำแหน่ง เช่น แอร์โฮสเตส เค้าจะดูลักษณะภายนอกก่อนอันดับแรก แล้ว
ค่อยพิจารณาความสามารถ "

นอกเหนือไปจากข้อได้เปรียบทางสังคมแล้ว ต่ายยังบอกว่าผู้หญิงรูปร่างผอมมีแนวโน้มที่จะมีสุขภาพดีมากกว่าผู้หญิงรูปร่างอ้วน นอกจากนั้นยังดูมีบุคลิกภาพดี กระฉับกระเฉง คล่องตัว และที่สำคัญไม่เป็นปัญหาต่อการเลือกเครื่องแต่งกาย

“ ถ้าผอมจะดูสุขภาพดีกว่า ทำให้ร่างกายกระฉับกระเฉงขึ้น ใส่เสื้อผ้าแบบใดก็ได้ จะมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น บุคลิกภาพดี ”

ส่วนที่ 8 โด

กรณีศึกษาของโดแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนตะวันตก อันได้แก่ ภาพยนตร์ตะวันตก และ มิวสิควิดีโอของนักร้องชาวตะวันตกที่ทำให้ทัศนคติหญิงตระหนักรู้ถึงบรรทัดฐานรูปร่างผอมเพรียวกระชับมีกล้ามเนื้อแบบนักกีฬา และยอมรับบรรทัดฐานดังกล่าวเป็นรูปร่างในอุดมคติ นอกจากนี้กรณีศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า “ความรู้เท่าทันสื่อมวลชน” ภายใต้ “เงื่อนไขของความเป็นจริงทางพันธุกรรม” อาจเป็นปัจจัยในการป้องกันและบรรเทาการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างที่มีสาเหตุมาจากสื่อมวลชนได้โดยการที่ทัศนคติหญิงเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านลักษณะทางกายภาพทางเชื้อชาติของตนเองกับรูปร่างในอุดมคติ ยิ่งไปกว่านั้นกรณีศึกษานี้ได้ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าคำวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อนๆ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

โดกำลังศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 อายุ 20 ปี มีพี่น้อง 4 คน เป็นน้องคนเล็กของบรรดาพี่ชายทั้ง 3 คนที่อายุไล่เลี่ยกัน เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจัดอยู่ในระดับปานกลาง โดอาศัยอยู่กับคุณพ่อคุณแม่และพี่ชาย โดรูปร่างผอม สูง 156 ซม. น้ำหนัก 49 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 21 จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ผอมยาวดำ ผิวดำ บุคลิกภาพเป็นผู้หญิงที่มั่นใจในตนเอง คล่องแคล่ว อารมณ์ดี เธอจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษาจากโรงเรียนสหศึกษา ในวัยเด็กนั้นโดค่อนข้างจะเหมือนเด็กผู้ชาย ด้วยผิวที่ดำ และ แก่นๆ ไม่ค่อยระวังตัว ไม่ได้สนใจเรื่องความสวยความงามมากนัก อาจเป็นเพราะเติบโตมากับพี่ชายอย่างใกล้ชิด

“ ตอนเด็กๆ ตัวดำเหมือนเด็กผู้ชายมาก แก่นๆ ไม่ค่อยระวังตัว ส่วนใหญ่เล่นกับพี่ชายและเพื่อนพี่ชาย พอโตขึ้นอีกหน่อยตอน ม.ต้นก็ดูเรียบร้อยขึ้นไม่ผาดโผนเหมือนก่อนเพราะเราเป็นผู้หญิง ”

โดชอบชมภาพยนตร์ฮอลลีวูด และ มิวสิควิดีโอของนักร้องชาวตะวันตก

“ปกติชอบดูยูบีซีเพราะชอบดูหนัง แต่ไม่ดูหนังไทยนะที่ ชอบดูหนังฝรั่งมากกว่า ได้ฝึกภาษาด้วย แล้วก็ชอบดูมิวสิคช่อง 48 กับ 49 ส่วนช่อง 50 ไม่ค่อยดูเพราะเป็นเพลงเก่า ... ไม่ค่อยได้อ่านนิตยสารเท่าไรเพราะไม่ได้ซื้อแล้วก็ไม่รู้จะไปยืมใคร”

โดยอยากสูงมากกว่านี้ 5 เซนติเมตร แต่ข้อจำกัดทางกรรมพันธุ์ทำให้เธอไม่สามารถสูงได้มากไปกว่านี้ เธอจึงต้องผอมเพื่อไม่ให้ดูแล้วเตี้ย

“ไม่ได้อยากผอมนะที่ เพราะผอมอยู่แล้ว แต่อยากมีรูปร่างดีมากกว่าสูงขึ้นอีกซัก 5 เซน (เซนติเมตร) เอาแบบ ลาร่า ครอฟท์ ใน Tomb Raider สูงขลุค ดูปราดเปรียวแข็งแรง แล้วก็มิกล้ามนิดๆ แต่ก็ยังมีความเป็นหญิงตรงที่อกสวย ชอบหนะชอบแบบนั้น อยากได้หุ่นแบบนั้น ... ไม่ชอบหุ่นตัวเองตอนนี้แต่ไม่รู้จะทำไงให้เป็นเหมือนเค้า (ลาร่า ครอฟท์) ดูดีที่ เตี้ยก็เตี้ย ตัวก็ดำ หน้าอกก็แบน (หัวเราะ) แต่ก็ไม่ได้คิดมากนะเพราะจะทำยังไงก็จะเป็นเหมือนเค้าไม่ได้ ก็พ่อแม่หนูเป็นคนไทยนี่ที่ (ยิ้ม) เชื่อว่าแล้วก็อยากเกิดเป็นลูกครึ่งจะได้สูงๆ ... บางครั้งหนูยังคิดหาแฟนเป็นฝรั่งเลยนะที่ ลูกออกมาจะได้สูงสู้คนอื่นได้หน่อยดีมัยที่ แต่ตอนนี้ที่มีอยู่ก็ (สายหัว) พูดถึงลูกครึ่งโดก็ชอบนะที่ ชอบทั้งหุ่นและหน้าตาแบบซอนย่า กับ แคท (แคทลียา อิงลิช) ดูกระชับเฟิร์มดี ”

นอกจากนั้นรูปร่างที่เหลี่ยมคางหมูของโดก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โดอยากผอม

“ ไม่อยากอ้วนเลย เพราะว่าเป็นคนหน้าอ้วนอยู่แล้วถ้าอ้วนกว่านี้คงไปกันใหญ่”

ครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลดน้ำหนักของโด ส่วนเพื่อนนั้นมีอิทธิพลต่อโดบ้างเล็กน้อย แต่โดมีความเป็นตัวของตัวเองมากกว่า

“ พ่อกับพี่ชายก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่แม่อยากให้อ้วน เค้าบอกว่าอ้วนๆดีกว่า แก้มยุ้ยน่ารักดี แต่เราไม่ชอบเราก็ไม่ทำ เพื่อนก็ไม่ได้อะไร ต่างคนก็ไม่ได้อะไรมาก ถ้าเพื่อนทักว่าอ้วนขึ้นก็ฟัง ถ้าลดได้ก็ลดไม่ได้ก็ไม่ต้องไปทำ ”

ปัจจุบันโดมีแฟนที่คบกันมานาน 3 ปี ระหว่างเพื่อนกับแฟนโดแค่เพื่อนมากกว่า แฟนจึงไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลดน้ำหนักเลย

“ มีแฟนแล้ว คบกันมา 3 ปีแล้ว แต่ไม่ได้แคร์อะไรมากเพราะเป็นคนแคร์เพื่อนมากกว่าแฟนด้วยซ้ำ ถ้าแฟนจะมาบอกว่าชอบให้เราอ้วนหรือผอมกว่านี้ ก็เลิกไปดิไม่แคร์อยู่แล้ว....จริงนะพี่ ซึ่งแฟนก็ไม่เคยมายุ่งอะไรกับเรื่องพวกนี้ อย่างเช่นตอนนี้โดเป็นสิวแล้วตัวก็ดำเลยเป็นแผลเป็นพอไปบ่นกับแฟน แฟนก็บอกว่าช่างมันเถอะเดี๋ยวก็หาย แฟนโดไม่ได้ชอบดาราคณิณเป็นพิเศษ แต่พอเจอคนน่ารักเค้าก็บอกที่น่ารักดี โดก็บอกว่า ก็ไปชอบไปดิ เค้าก็บอกว่า ไม่เอาหรอกมีดำๆอยู่แล้ว ”

ส่วนที่ 9 ฝ่าย

กรณีศึกษาของฝ่ายแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการเปิดรับสื่อมวลชนตะวันตกอันได้แก่ ภาพยนตร์ตะวันตกส่งผลให้นิสิตหญิงตระหนักถึงบรรทัดฐานรูปร่างสูงผอมเพรียวแบบตะวันตก และยอมรับบรรทัดฐานดังกล่าวเป็นรูปร่างในอุดมคติ นอกจากนั้นกรณีนี้ยังทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าการไม่ได้มีรูปร่างเหมือนรูปร่างในอุดมคติไม่ได้ส่งผลให้เกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างเพราะนิสิตหญิงมี “ความรู้เท่าทันสื่อมวลชน” ภายใต้อิทธิพลของ “เงื่อนไขของความสวยงามจอมปลอม” อาจเป็นปัจจัยในการป้องกันหรือบรรเทาการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างที่มีสาเหตุมาจากสื่อมวลชนได้โดยการที่นิสิตหญิงทราบว่าภาพผู้หญิงส่วนมากในสื่อมวลชนมักถูกตกแต่งด้วยคอมพิวเตอร์

ฝ่ายเป็นนิสิต คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 เธอเกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ ฐานะปานกลาง คุณพ่อรับราชการ ส่วนคุณแม่เป็นอาจารย์ ปัจจุบันฝ่ายมีส่วนสูง 157 เซนติเมตร น้ำหนัก 52 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 22 จัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ฝ่ายชอบชมรายการโทรทัศน์ของยูทูปี่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายการจากตะวันตก

“ช่วงนี้ติด Academy ว่างๆไม่มีอะไรดูก็เปลี่ยนไปดู หรือบางทีดูหนังอยู่ก็เปลี่ยนไปดูว่าเค้าทำอะไรกันอยู่ ดูจนพ่อกถามว่าดูไปแล้วได้อะไร แต่ก่อนที่จะมี Academy ก็จะไปเรื่อยๆ ดูได้ทุกอย่างในยูทูปี่ยกเว้นกีฬา ชอบดู Sex and the city ชอบวิถีการดำเนินชีวิต และการแต่งกายของผู้หญิงสีคนนี่ ดูแล้วอยากไปนิวยอร์ก ฝ่ายชอบผู้หญิงแบบชามันท่า ดูมันใจดี ไม่แคร์ใคร ชอบหน้าตาอย่างชาร์ลีสตูดูหวานๆดี แต่ไม่ได้ชอบรูปร่างใครเป็นพิเศษ”

ฝ่ายไม่มีรูปร่างในอุดมคติ เพราะฝ่ายคิดว่ารูปร่างของดารานางแบบในสื่อมวลชนอาจไม่เหมือนตัวจริง

“จริงอยู่ที่ภาพของดาราวงกนออกมาแล้วดูดี แต่จริงๆ แล้วไม่รู้ว่าคุณจริงของดาราวงกนนี้เป็นยังไง บางคนในโทรทัศน์ดูใสแต่ตัวจริงนี่หน้าดูไม่ได้เลยก็มีนะพื่ออย่างบัวชมพูหุณะที่กระเต็มหน้าเลยเตี้ยด้วย ไม่ค่อยเจอดาราย่อยหรือที่แต่ได้ยินมาว่าตัวจริงมักผอมกว่าในทีวี หนูก็คิดนะถ้าเป็นนั่นจริงปารีส (ปารีส ฮิลตัน)นี่ก็ไม่เสียเปรียบนี่เอง ฝ่ายชอบผู้หญิงรูปร่างสูง แต่ไม่ได้เจาะจงว่าจะต้องชอบรูปร่างใครเป็นพิเศษ หรือ อยากรูปร่างแบบนั้นแบบนี้ มีแต่ที่ไม่ชอบเป็นพิเศษ คือ แบบที่ออกทีวีแล้วยังผอมเกินเหตุอย่างโอเค็ดผอมไปไม่ชอบ แล้วถ้ายังผอมมากทหน้าอกโตๆนี่ยิ่งน่าเกลียด ที่คิดว่าออกทีวีหรือดูในรูปแล้วกำลังดีก็อย่าง ลูกเกด นี่กำลังดีไม่ผอมเกินไป เป็นผู้หญิงไทยที่สวยดีด้วย ในความรู้สึกของหนูผู้หญิงไทยที่ตัวสูงแล้วดูดีหาได้ยาก คิดจะเป็นปมด้วยซะมากกว่า”

นอกจากนั้นฝ่ายยังคิดว่าภาพนางแบบบางคนถูกตกแต่งด้วยคอมพิวเตอร์กราฟฟิก

“เคยได้ยินมาเหมือนกันว่าใช้คอมพิวเตอร์รูป ส่วนใหญ่จะใช้ในสื่อสิ่งพิมพ์ คลิปคล้ายคลึงคลาว่าเคยเห็นรูปหนึ่ง รู้สึกจะเป็น บริทนี มั๊ง เออใช่ บริทนี ที่ใส่เสื้อเวยลอย เห็นที่ไหนจำไม่ได้ แต่รู้เลยว่ารูปนี้ยัดแน่นอน เพราะผอมแล้วก็เวยดูยาวผิดปกติ จริงแล้วหล่อนอ้วนเตี้ยจะตาย ไม่ชอบเลอ อิมแล้วพี่จำข่าวตอนนั้นไปมัยที่ดาราคคนหนึ่งเป็นเด็กจุฬานี้แหละจำชื่อไม่ได้ (พยายามนึก) งั้นช่างมันละกัน ที่ห้องนิเทศสารอิมเมจหรือโงนี่แหละพี่จำไม่ค่อยได้ว่าใช้คอมพิวเตอร์ตกแต่งภาพของเค้าให้มีหน้าอกใหญ่ขึ้น”

ปัจจุบันฝ่ายรู้สึกไม่พึงพอใจรูปร่างตนเอง ฝ่ายอยากผอมกว่าที่เป็นอยู่แต่ก็ไม่ต้องการมีรูปร่างสวยงามเหมือนนางแบบในสื่อมวลชน

“ตอนนี้ก็ยังไม่พอใจกับรูปร่างตัวเองที่แขนใหญ่ไปนิด อยากรูปร่างและสูงกว่านี้อีกหน่อย แต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหญ่อะไร ไม่ได้ต้องการจะมีรูปร่างเหมือนนางแบบ ฝ่ายก็แค่ผู้หญิงธรรมดาๆคนหนึ่ง ผู้หญิงที่เค้าได้เป็นดารานางแบบนอกจากจะต้องรูปร่างหน้าตาดีแล้วยังต้องมีจุดเด่นมีลักษณะบางอย่างที่จะเป็นได้ ถ้าฝ่ายเหมือนพวกนั้นได้ปานนี้คงเป็นดารารไปแล้ว”

ฝ่ายมองว่าตนเองไม่ใช่ผู้หญิงที่รูปร่างดี เธอจึงจำเป็นต้องพิถีพิถันกับการเลือกซื้อเสื้อผ้า

เพราะเสื้อผ้าเป็นสิ่งที่ช่วยอำพรางจุดด้อยของรูปร่างเธอได้

“ฝ่ายไม่ใช่คนหุ่นดี แต่ก็ไม่ได้จะไปลดอะไรเพราะทำไปคงเปล่าประโยชน์ เห็นคนอื่นเค้าลดกันทั่วบ้านทั่วเมืองถ้าเค้าทำสำเร็จคงเห็นผู้หญิงหุ่นนางแบบเดินเกลื่อนอยู่เต็มถนนแล้ว ฝ่ายแก้ปัญหาโดยการพิถีพิถันเลือกเลือกเสื้อผ้าหน่อย ชอบใส่กระโปรงยาวเพราะขาใหญ่ ส่วนเสื้อก็ไม่พืดเกินไปเอาแบบพอดีตัว ไม่อยากให้รัดแล้วเห็นชั้นตรงเอว แล้วก็ใส่รองเท้าสูงหน่อยจะได้ดูขลุ่ยขึ้น ส่วนเสื้อใส่ไปเที่ยวก็เหมือนกันจะดูที่ตัวเองใส่แล้วไม่ปลิ้นออกมา กางเกงก็ไม่พืดไปชอบใส่กางเกงยีนส์เพราะว่ามันช่วยเก็บเนื้อตรงต้นขาดี”

เมื่อเรียนจบฝ่ายอยากเป็นครูโรงเรียนประถม ฝ่ายคิดว่าการมีรูปร่างที่อ้วนหรือผอมไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับอาชีพครู

“อยากเป็นครูโรงเรียนประถม คิดว่าตอนนั้นจะอ้วนหรือผอมคงไม่ได้เกี่ยวอะไรกับการเป็นครูเพราะหนูไม่ได้เป็นครูพละ แต่ถ้าอ้วนก็คงอยากจะลดน้ำหนักเหมือนเดิม”

ส่วนที่ 10 ต้อยน้อย

กรณีศึกษาของต้อยน้อยแสดงให้เห็นว่านิสิตหญิงที่ไม่ได้เปิดรับสื่อมวลชนตะวันตกเป็นประจำก็สามารถตระหนักถึงบรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามแบบตะวันตก และ ยอมรับเอาบรรทัดฐานนั้นมาเป็นรูปร่างในอุดมคติ ในกรณีนี้นิสิตหญิงมีรูปร่างในอุดมคติแบบผอมเพรียว สูง และมีกล้ามเนื้อเล็กน้อย สำหรับกรณีนี้ความไม่พึงพอใจรูปร่างเกิดจากหลายสาเหตุรวมกัน ได้แก่ การรูปร่างของตนไม่เหมือนกับรูปร่างในอุดมคติ ประกอบกับการล้อเลียน และ ความต้องการที่จะสวมใส่เสื้อผ้าขนาดผู้หญิง

ต้อยน้อยเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ครอบครัวของเธอประกอบด้วยพ่อแม่ และพี่ชายอีกสามคน ส่วนเธอเป็นลูกสาวคนสุดท้อง ฐานะทางครอบครัวของต้อยน้อยค่อนข้างดีที่บ้านประกอบกิจการส่วนตัว

“ยังชอบดูการ์ตูนอยู่เลยที่ ชอบโคนัน กับ คินดะอิจิ สนุกมากเลยที่ แล้วก็พยายามติดตามข่าวสารทุกวันจะได้ทันโลก”

ตั๋นุ้ยสูง 160 เซนติเมตร น้ำหนัก 80 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 31.25 จัดอยู่ในเกณฑ์สูงกว่ามาตรฐาน เธอเป็นคนมีรูปร่างอ้วนมาตั้งแต่เด็ก ในช่วงประถมศึกษาตั๋นุ้ยเรียนในโรงเรียนสหศึกษาซึ่งตั๋นุ้ยเล่าว่าถูกเพื่อนๆผู้ชายล้อเลียนเรื่องรูปร่างของเธอแต่ในตอนนั้นเป็นเด็กก็เลยไม่คิดมากอะไรเนื่องจากได้กำลังใจจากคุณพ่อ ช่วงมัธยมตั๋นุ้ยเรียนสตรีล้วนของเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่งในกรุงเทพเป็นไปด้วยความเรียบง่าย แม้ว่าเธอจะมีรูปร่างอ้วนเกือบหนึ่งร้อยกิโลกรัมก็ตามแต่ด้วยความที่เป็นโรงเรียนหญิงล้วนจึงตั๋นุ้ยจึงไม่ถูกเพื่อนๆผู้หญิงล้อกันมากนักจะมีบ้างก็ด้วยความเอ็นดูระหว่างเพื่อนๆ ตั๋นุ้ยเริ่มต้นลดน้ำหนักครั้งแรกตอนช่วงมัธยมปลาย สาเหตุที่ทำให้เธอตัดสินใจลดน้ำหนักก็คือ ความไม่มั่นใจในตนเอง และ แพ้ชั้นการแต่งกายแบบสายเดี่ยวแขนงุด

“ ตอนประถมเด็กผู้ชายมันชอบมาล้อเรา คือโป๊ยก่าย, ไอ้หนู, โดเรมอน โยยสารพัดเลยที่ที่มันจะเรียก แรกๆเราก็กลับไปฟ้องพ่อ พ่อก็บอกว่าไม่ต้องไปสนใจมันอ้วนก็น่ารักก็อยู่ แล้วตั้งใจเรียนให้ดีเถอะ ตอนม.ต้นนี่ดีหน่อยหนักเกือบร้อยแต่เพื่อนๆผู้หญิงด้วยกันก็ไม่ได้ล้ออะไร ก็มีแซวบ้างเล็กน้อยแต่เรารู้ว่าเพื่อนรักเราเลยไม่ได้คิดอะไร แล้วก็เริ่มลดน้ำหนักช่วงม.4ม.5 ไปฟิตเนสแถวบ้าน ตอนนั้นเริ่มรู้สึกอึดอัดไม่มั่นใจเลยเวลาเดินกับเพื่อนๆก็รู้สึกว่าเรานี่ตัวใหญ่กว่าคนอื่นจึงไม่ชอบเลย แล้วเพื่อนมันก็เริ่มใส่แขนงุดกันไอ้เราก็อยากนะที่ แต่ทำไงได้หุ้ไม่ให้แต่ใจมันรัก”

ในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาระหน้าที่ทางด้านการเรียนหนักหน่วงขึ้น การสอบเอนทรานซ์เป็นเป้าหมายสูงสุดของตั๋นุ้ยในเวลานั้น เพราะฉะนั้นเวลาที่จะไปออกกำลังกายจึงถูกเปลี่ยนเป็นเวลาอ่านหนังสือไปโดยปริยาย ตั๋นุ้ยจึงทดลองลดความอ้วนโดยวิธีการอื่น คือ การรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริมลดน้ำหนัก

“ตอนใกล้เอนชนี่อ่านหนังสือเรียนพิเศษหนักมาก ตอนนั้นก็ยิ่งอยากลดอยู่เพราะยิ่งใกล้เข้ามหาลัยแล้วช่วงนั้นไม่มีเวลาก็เลยกิน Herbally life ที่คุณอาแนะนำ ก็ได้ผลนะที่ตอนนั้นลดไปเกือบสิบโลได้ หนูว่าคงเป็นผลจากการออกกำลังกายด้วย”

เมื่อเข้าสู่รั้วจามจุรีแล้วตั๋นุ้ยก็มีน้ำหนักประมาณ 80 กิโลกรัม ซึ่งเธอบอกว่าเป็นที่น่าพอใจแต่ถ้าเป็นไปได้ก็อยากลดลงมากกว่านี้อีกหน่อย ส่วนในเรื่องเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายตั๋นุ้ยชอบชุดนิสิตปีหนึ่งเพราะทำให้อำพรางรูปร่างได้เป็นอย่างดี

“ตอนนี้ก็พอใจกับน้ำหนักนะพี่แต่ก็อยากลงอีกนิดให้เหลือชกเจ็ดสิบกำลังดี แล้วตอนนี้ก็ไม่ค่อยกังวลกับเสื้อผ้าเท่าไรเพราะส่วนใหญ่ใส่ชุดนักศึกษาดีซะอีกกระโปรงพีนีมันพองๆพรางหุ่นดีออก”

ถึงแม้ตั๋นุ้ยจะรู้สึกชอบชุดนิสิตปีที่ 1 แต่อย่างไรตั๋นุ้ยก็ตามสำหรับชุดลำลองแล้วตั๋นุ้ยก็ยังรู้สึกลำบากใจอยู่ดี

“อยากผอมกว่านั้นนะพี่ จะได้อาเสื้อผ้าใส่ง่ายขึ้น หนูซื้อแต่เสื้อยืดของผู้ชายตลอด บางทีก็เอาของพ่อไม่ก็พี่มาใส่ อยากใส่เสื้อตัวเล็กของผู้หญิงบ้าง”

ตั๋นุ้ยชอบรูปร่างผอมเพรียวแบบนักกีฬา

“ชอบหุ่นแบบโจลี่ (แอนเจลิน่า โจลี่) ใฝ่ฝันอยากเป็นอย่างนั้น แต่ต้องผอมให้ได้ซะก่อนแล้วค่อยพิตหุ่น แต่คงยากเพราะไม่ค่อยมีเวลา”

ปัจจุบันตั๋นุ้ยไม่มีการจัดการกับร่างกายเพราะว่าการเรียนที่ค่อนข้างหนัก ตั๋นุ้ยจึงพักเรื่องการลดน้ำหนักไว้ก่อนเพราะกลัวผลกระทบต่อทางด้านสุขภาพ

“ตอนนี้ก็ไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะรายงานเยอะใกล้ final แล้วด้วย ไม่มีเวลาออกกำลังกายเหมือนเคย อดก็ไม่ได้ได้ยิวอ่านหนังสือไม่รู้เรื่อง”

ส่วนที่ 11 ปีกี่

กรณีศึกษาของปีกี่แสดงให้เห็นถึงความนิยมในการเปิดรับสื่อมวลชนตะวันตกอันได้แก่ ภาพยนตร์ตะวันตก และ นิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวงการบันเทิงตะวันตกที่ทำให้ นิสิตหญิงตระหนักถึงบรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน แต่ทว่าไม่มีการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติแบบตะวันตก เนื่องจากนิสิตหญิงมี “ความรู้เท่าทันสื่อมวลชน

ชน” ภายใต “เงื่อนไขของความเป็นจริงทางพันธุกรรม” ที่ว่าคนแต่ละคนมีลักษณะโครงสร้างของรูปร่างที่แตกต่างกัน ดังนั้น การจะมีรูปร่างเหมือนผู้หญิงในสื่อมวลชนจึงเป็นเรื่องยาก นอกจากนั้นกรณีศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าความไม่พึงพอใจรูปร่างเกิดขึ้นจากคำวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อนและสายตาของคนรอบข้าง

บิกกีเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิด ครอบครัวของเธอประกอบไปด้วย พ่อแม่ และพี่สาวอีกสองคน ปัจจุบันบิกกีมีสูง 160 เซนติเมตร น้ำหนัก 85 กิโลกรัม ดัชนีมวลกาย 33.2 จัดอยู่ในเกณฑ์เกินมาตรฐาน

“ชอบอ่านเอนเตอร์เทนซี้อทุกฉบับ ส่วนโทรทัศน์ตอนนี้ติด CSI:MIAMI จะไม่พลาดซักตอน แล้วก็ชอบดูหนังฝรั่ง ดูได้ทุกแนว”

บิกกีมีรูปร่างอ้วนมาตั้งแต่เด็ก เธอเรียนโรงเรียนสหศึกษาตั้งแต่ประถมจนจบชั้นมัธยมปลาย บิกกีถูกเพื่อนผู้ชายล้อเลียนเรื่องรูปร่าง ซึ่งสร้างความน้อยใจให้กับบิกกีแต่เธอพยายามไม่คิดมาก การถูกล้อเลียนเป็นสาเหตุที่บิกกีตัดสินใจลดน้ำหนัก ซึ่งพ่อแม่ของบิกกีก็ช่วยเป็นกำลังใจให้ลูกสาวอย่างดี วิธีการจัดการกับร่างกายที่บิกกีเลือก คือ การควบคุมปริมาณอาหารลดอาหารที่มีไขมันมาก

“เรียนโรงเรียนสหมาตลอดตั้งแต่อนุบาลโดนเพื่อนล้อมาตั้งแต่ประถม ถ้าหนักๆก็ตอนมัธยมโดยเฉพาะพวกเด็กผู้ชายจะชอบล้อว่าเราอ้วน ถึงรู้ว่าพวกเค้าล้อเล่นแต่ก็น้อยใจที่เกิดมาอ้วนนะคะเลยพยายามไม่คิดมากเพราะกับพวกเค้าก็สนิทกัน แต่พอถูกล้อเลียนนานๆเข้าก็ทำให้อยากผอมนะพี่ จะได้เลิกล้อกันซักที ก็พยายามลดพอกับแม่ก็ให้กำลังใจคือเค้าจะไม่ให้หนูอดแต่จะพยายามบอกให้หนูทานน้อยลงและเลือกอาหารที่ไม่มันมาก”

วิธีการจัดการด้วยการออกกำลังกายไม่ใช่วิธีที่บิกกีชอบ เพราะการออกกำลังกายสำหรับคนที่น้ำหนักมากจะทำให้เหนื่อยง่าย ประกอบกับการเรียนในมหาวิทยาลัยทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะออกกำลังกาย

“สำหรับหนูการออกกำลังกายทำให้เหนื่อยง่ายก็ไม่ชอบ และก็ไม่มีเวลาเพียงพอด้วยตอน ม.ปลายยังมีชั่วโมงพละบ้าง แต่พอเข้ามหาลัยเรียนหนักก็ยิ่งไม่มีเวลาออกกำลังกาย วิธีที่คิดว่าดีที่สุดของหนูคือควบคุมการกิน”

สมาชิกในครอบครัวของประกอบไปด้วย พ่อแม่และพี่สาวอีกสองคน พ่อกับแม่ไม่อ้วนแต่พี่สาวสองคนของปึกก็มรูปร่างที่อ้วน ปึกก็คิดว่าการที่เธอและพี่สาวอีกสองคนมีรูปร่างอ้วนมีสาเหตุมาจากพันธุกรรม

“พ่อแม่ไม่อ้วนคะ แต่พี่ก็หุ่นประมาณนี้หมดเลย หนูคิดว่าคงเป็นเพราะพันธุกรรมไม่ทางพ่อก็ทางแม่แน่แหละ แต่ถึงอย่างนั้นจริงๆทุกคนก็ยังไม่อยากจะผอมเพราะเกี่ยวกับการถูกมอง”

พ่อแม่ของปึกก็สนับสนุนให้ปึกก็ลดน้ำหนักเพราะเป็นห่วงสุขภาพของลูกสาว

“พ่อกับแม่ก็อยากให้ลดเพราะห่วงสุขภาพของหนู อ้วนแล้วเหนื่อยง่าย และพออายุมากก็เสี่ยงกับโรคความดัน โรคหัวใจด้วย”

เหตุผลหลักที่ปึกก็อยากผอม คือ ความอ้วนทำให้ไม่มั่นใจ และ กังวลเรื่องสุขภาพ ส่วนจะมีรูปร่างผอมขนาดไหนนั้น ปึกก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะมีรูปร่างเหมือนดารานางแบบ เพียงแค่ขอให้ผอมกว่าที่เป็นอยู่ก็พอ

“สำหรับหนูอยากลดความอ้วนให้ได้ซัก 15 โล (กิโลกรัม) ที่อยากลดเพราะอายุกลัวคนอื่นุ่ล้อ แล้วที่สำคัญห่วงเรื่องสุขภาพด้วยคะ ไม่ต้องสวยงามเหมือนดารานางแบบก็ได้ เพราะคงเป็นไปได้อยาก อย่างนั้นคงสวยแต่กำเนิด”

ปึกก็ไม่มีรูปร่างดารานางในอุดมคติ เพราะรู้ตัวดีว่าเป็นไปได้อยาก และ การมีรูปร่างผอมเปรียบขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในร่างกายที่ไม่สามารถควบคุมได้ ปึกก็คาดหวังแค่ว่าถ้าตนเองผอมกว่านี้จะมี ความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น

“หนูไม่มีรูปร่างดารานางในอุดมคติหรอกคะ เพราะรู้ตัวดีว่าเป็นอย่างนั้นไม่ได้ และที่สำคัญหนูคิดว่า ผู้หญิงแต่ละคนมีโครงร่างแตกต่างกัน พวกเค้า(ดารานาง)โชคดีที่เกิดมาสวยเลยได้เป็นดารานาง เพราะฉะนั้นถ้าหนูสร้างรูปร่างในอุดมคติขึ้นมามันก็จะกดดันตัวเองเปล่าๆ หนูไม่ได้ต้องการความสวยงาม หนูต้องการแค่ความมั่นใจเท่านั้นคะ อ้วนแล้วไม่มั่นใจ”

ปูกี้กล่าวโทษสื่อมวลชนว่าเป็นต้นเหตุที่สร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีให้กับผู้หญิงรูปร่างอ้วน และ เธอไม่พอใจกับการที่คนรอบข้างมักนำสิ่งที่สื่อมวลชนมาล้อเลียนเธอ

“ไม่ได้เข้าข้างตัวเองนะคะพี่ หนูคิดว่าการมีรูปร่างอ้วนไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่มันก็กลายเป็นเรื่องเสียหายเพราะสื่อแหละพี่ มีโฆษณาบ้างๆออกมาที่ไรหนูโดนเพื่อนล้อทุกที อย่างคำว่า เพนียดคล้องช้าง เจียะ! พี่จำได้มั๊ยไอ้โฆษณานั้น หรืออย่าง ฮิปโป เจียะ! หนูเคืองนะเนี่ยะ”

ปูกี้ก็ไม่มั่นใจในรูปร่างของตน แต่เธอมั่นใจในศักยภาพของตนเอง

“ตอนนี้ยังไม่ได้คิดถึงเรื่องการทำงาน แต่รู้ตัวแล้วว่าอยากทำอะไร คือ อยากเป็นผู้พิพากษาคะพี่ สิ่งที่หนูทำได้ในตอนนี้คือขยันเรียนให้ดีที่สุด หนูไม่อยากให้พ่อแม่ต้องผิดหวัง และที่สำคัญหนูอยากให้คนอื่นมองว่าถึงหนูจะอ้วนแต่ก็มีสมอง ไม่ใช่แบบสวยใสไร้สมอง”

ปูกี้ก็คิดว่าการกีดกันผู้หญิงอ้วนในการทำงานอาจมีเฉพาะในสื่อมวลชน เธอคิดว่าในโลกแห่งความเป็นจริงจะมีคนที่ไม่ตัดสินความสามารถของคนอื่นจากรูปร่างภายนอก

“ในสื่อมวลชนรูปร่างอาจเกี่ยวกับความสามารถในการทำงาน เพราะปกติในนั้นก็จะมีแต่ผู้หญิงผอมเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว ไม่ค่อยเห็นผู้หญิงอ้วนเท่าไร แต่ในชีวิตจริงหนูคิดว่าสังคมยังมีคนที่เข้าใจและให้โอกาสคนอ้วนที่มีเก่งๆได้เข้าทำงานนะคะ”

ตารางที่ 37 สรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

กลุ่ม ตัว อย่าง	พฤติกรรมเปิดรับสื่อมวลชน										รูปร่างที่แท้จริง		รูปร่างในอุดมคติ						ความรู้สึก ต่อสื่อมวลชน		สาเหตุ ที่ทำให้ เกิด ความ ไม่พึงพอใจ รูปร่าง							
	นิตยสารต่างประเทศ ฉบับภาษาไทย				ฟรีทีวี (ช่อง3,5,7,9,itv)			เคเบิลทีวี (ยูบีซี)			ส่วนสูง	น้ำหนัก	ดัชนีมวล กาย และ ภาวะ โภชนาการ	ลักษณะรูปร่างที่นิยตหญิง พึงปรารถนา					ไทย	ลูกครึ่ง ไทย - ตะวัน ตก		ตะวันตก	ความงามที่นิยมโดย คนไทย	เรื่องป่อกับทัศนคติ				
	แฟชั่น	เครื่องสำอางค์	บริหารรูปร่าง	บันเทิงตะวันตก	ละครไทย	โฆษณาทั่วไป	ทอล์กโชว์	ภาพยนตร์ตะวันตก	มิวสิควิดีโอตะวันตก	ศิลปะกรรมความงาม				แฟชั่นตะวันตก	สูง	ผอมเพรียว	กล้ามเนื้อน้อย	มีสัดส่วนว่าโค้ง							มีหน้าอก	รูปร่างเล็กกระทัดรัด		
น้ำ			✓	✓	✓		✓	✓			160	40	น้ำหนักน้อย	✓	✓	✓	✓			ลูกเกด							เพื่อน	
หวาน		✓		✓				✓			167	47.5	น้ำหนักน้อย	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	กระโปรงจิ๋วรอบ
สวย	✓	✓	✓				✓	✓	✓		161	15	น้ำหนักน้อย		✓			✓	✓		พอลล่า				✓		เพื่อน	
ฟิต				✓							160	47	น้ำหนักน้อย	✓		✓	✓					เจนิเฟอร์ โลเปซ					เพื่อน	
แจ่ม					✓		✓				160	51	ปกติ		✓			✓		ไปรยา							เพื่อน	
โอเคิด								✓	✓	✓	155	50	ปกติ	✓	✓						โอเคิด						เพื่อน	
ตาย							✓	✓			155	50	ปกติ	✓	✓	✓						เจนิเฟอร์ การ์เนอร์			✓		เพื่อน	
โด							✓	✓			156	49	ปกติ	✓	✓	✓					แคทริยา	แองเจลินา โจลี			✓		เพื่อน	
ผ่าย							✓				157	52	ปกติ	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	เพื่อน	
ต้อยนุ้ย							✓				160	80	อ้วนระดับ 2	✓	✓	✓							แองเจลินา โจลี				เพื่อน	
บู๊ก็				✓			✓				160	85	อ้วนระดับ 2	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	///	เพื่อน	